

Rada
Evropské unie

Brusel 16. prosince 2016
(OR. en)

15642/16

**Interinstitucionální spis:
2016/0397 (COD)**

**SOC 812
EMPL 549
CODEC 1910**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	15. prosince 2016
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2016) 815 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Text s významem pro EHP a pro Švýcarsko)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2016) 815 final.

Příloha: COM(2016) 815 final

Ve Štrasburku dne 13.12.2016
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a
nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č.
883/2004**

(Text s významem pro EHP a pro Švýcarsko)

{SWD(2016) 460 final}
{SWD(2016) 461 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Právo občanů EU a jejich rodin volně se pohybovat a pobývat v jakékoliv zemi EU je jednou ze čtyř základních svobod zakotvených ve Smlouvách EU.

Volný pohyb osob by nebyl možný, kdyby nebyla chráněna práva mobilních Evropanů a jejich rodinných příslušníků v oblasti sociálního zabezpečení.

Tato iniciativa je součástí *balíčku opatření v oblasti mobility pracovních sil*, který Evropská komise předložila v roce 2016. Cílem této iniciativy je pokračovat v procesu modernizace práva EU v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení, kterou upravují nařízení (ES) č. 883/2004¹ a (ES) č. 987/2009² (dále jen „nařízení“), a to prostřednictvím dalšího usnadnění výkonu práv občanů při současném zajištění právní jasnosti, spravedlivého a vyváženého rozdělení finanční zátěže mezi členské státy a správní jednoduchosti a vymahatelnosti pravidel. Tato iniciativa je motivována mimo jiné stěžejní snahou o vytvoření modernizovaného systému koordinace sociálního zabezpečení, který odpovídá sociální a hospodářské realitě v členských státech.

Návrh se zaměřuje na čtyři oblasti koordinace, které vyžadují zlepšení: přístup ekonomicky neaktivních občanů k sociálním dávkám, dávky dlouhodobé péče, dávky v nezaměstnanosti a rodinné dávky. Každý členský stát může svobodně určovat jednotlivé prvky svého systému sociálního zabezpečení, a to včetně dávek, které poskytuje, podmínek způsobilosti, způsobu výpočtu těchto dávek a toho, jaké příspěvky by měly být placeny, a to pro všechna odvětví sociálního zabezpečení, jako jsou dávky ve stáří, v nezaměstnanosti a rodinné dávky, za podmínky, že tato vnitrostátní ustanovení musí být v souladu se zásadami práva EU, zejména pokud jde o zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace. V této souvislosti mohou členské státy bez omezení sledovat vývoj v oblasti vyplácení těchto dávek, a to i ve vztahu k občanům, kteří pobývají v jiných členských státech. Při výměně informací hraje příslušnou roli Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

Účelem revize je zaprvé vyjasnit okolnosti, za kterých mohou členské státy omezit přístup ekonomicky neaktivních mobilních občanů EU k sociálním dávkám. Jak vyplývá z aktuální judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), je to zapotřebí z důvodů jasnosti, transparentnosti a právní jistoty. Počet ekonomicky neaktivních mobilních občanů se odhaduje na 3,7 milionu³. Téměř 80 % z nich odvozuje svá práva (právo pobytu a/nebo nároky na dávky) od ekonomicky aktivních rodinných příslušníků, s nimiž pobývají, a mají stále nárok na rovné zacházení, jaké se dostává rodinným příslušníkům státních příslušníků daného členského státu. Neaktivní mobilní občan EU, který dříve požíval práva legálního pobytu, ale který již nesplňuje podmínky směrnice 2004/38/EU, by měl mít možnost dovolávat se v souvislosti s příspěvkovými dávkami sociálního zabezpečení zásady rovného

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1, oprava Úř. věst. L 200, 7.6.2004.

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, Úř. věst. L 284, 30.10.2009.

3 Šetření pracovních sil, 2014.

zacházení, pokud tento hostitelský členský stát oficiálně nerozhodl o zániku jeho práva pobytu.

Zadruhé tato revize má zavést soudržný systém koordinace dávek dlouhodobé péče (v současnosti je tato otázka řešena v rámci kapitoly věnované nemoci) tím, že se do nařízení (ES) č. 883/2004 vloží samostatná kapitola týkající se koordinace těchto dávek, včetně definice a jejich seznamu. Odhaduje se, že na dávky dlouhodobé péče v celkové výši 793 milionů EUR (0,4 % celkových výdajů EU na dávky dlouhodobé péče) má nárok celkem 80 000 mobilních občanů.

V rámci této revize se dále navrhuje nové režimy pro koordinaci dávek v nezaměstnanosti v přeshraničních případech. Ty se týkají sčítání dob pojištění pro vznik nebo zachování nároku na dávky v nezaměstnanosti, vývozu dávek v nezaměstnanosti a určení členského státu, který odpovídá za vyplácení dávek v nezaměstnanosti v případě příhraničních pracovníků a jiných přeshraničních pracovníků. Případy související se sčítáním dob se týkají přibližně 25 000 osob (údaje poskytl 23 členských států)⁴, přibližně 27 300 osob v EU vyváží své dávky v nezaměstnanosti do jiného členského státu⁵ a počet nezaměstnaných přeshraničních pracovníků je odhadován na 91 700 osob ročně, z nichž 53 500 osob jsou příhraniční pracovníci⁶.

Za čtvrté návrh obsahuje nová ustanovení pro koordinaci rodinných dávek, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte. Dávky tohoto druhu má 22 členských států⁷.

Návrh dále rovněž objasňuje kolizní pravidla o použitelných právních předpisech a vztah mezi nařízeními a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (dále jen „směrnice 96/71/ES“)⁸. Posiluje správní pravidla týkající se koordinace sociálního zabezpečení, pokud jde o výměnu informací a ověření statusu sociálního zabezpečení těchto pracovníků, s cílem zabránit potenciálním nekalým praktikám či zneužívání. Návrh rovněž uděluje nové prováděcí pravomoci Komisi v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), aby podrobněji vymezila jednotný přístup stran vydávání, ověřování a zrušení přenositelného dokumentu A1 (osvědčení o tom, které právní předpisy sociálního zabezpečení se vztahují na držitele).

Návrh navíc zahrnuje řadu technických změn. Ty se týkají stanovení priorit pro odvozené nároky na dávky v nemoci, náhrady nákladů za lékařské prohlídky, výpočtu průměrných ročních nákladů v oblasti dávek v nemoci a zavedení opatření, jež mají usnadnit odhalování podvodů nebo chyb při uplatňování nařízení, a to včetně důvodu, které umožní pravidelnou výměnu osobních údajů mezi členskými státy. Kromě toho byly novelizovány postupy pro zpětné získávání neoprávněně vyplacených dávek sociálního zabezpečení tak, aby se uvedly v

4 J. Paolet a F. De Wispelaere, Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers (Sčítání dob nebo platu pro dávky v nezaměstnanosti: zpráva o přenositelných dokumentech U1 pro migrující pracovníky) (Network Statistics FMSSFE: 2015) tabulka 1 (příloha XII zprávy o posouzení dopadů).

5 J. Paolet a F. De Wispelaere, Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire (Vývoz dávek v nezaměstnanosti – dotazník o přenositelných dokumentech U2), Network Statistics FMSSFE, Evropská komise, červen 2014.

6 Jde o odhad vycházející z výroční zprávy o mobilitě pracovních sil pro rok 2015, předložené Evropskou komisí (2015), jelikož údaje o počtu příhraničních pracovníků ve smyslu právní definice obsažené v nařízení (ES) č. 883/2004 nejsou dostupné.

7 J. De Coninck: Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits (Odpověď na ad hoc žádost o srovnávací analýzu: dávky na péči o dítě spojené s platem), FreSsco – volný pohyb pracovníků a koordinace sociálního zabezpečení, Evropská komise 2015, s. 9 (příloha XXV zprávy o posouzení dopadů).

8 Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

soulad s rovnocennými postupy uvedenými ve směrnici 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření, především pak s cílem stanovit jednotný doklad, který se bude používat pro opatření k vymáhání pohledávek, a standardní postupy pro podávání žádostí o vzájemnou pomoc a oznamování nástrojů a rozhodnutí vztahujících se k pohledávce⁹.

Návrh rovněž zahrnuje řadu pravidelných technických aktualizací, jejichž účelem je zohlednit vývoj vnitrostátních právních předpisů, které mají dopad na uplatňování pravidel EU.

V neposlední řadě návrh uděluje Komisi nové pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 SFEU, což má usnadnit a urychlit legislativní postup pro změny příloh nařízení (ES) č. 883/2004, které se týkají jednotlivých zemí.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tato iniciativa doplňuje jiné iniciativy stanovené v politických směrech: Nový začátek pro Evropu¹⁰ v souvislosti s prioritou č. 4: lepší a spravedlivější vnitřní trh a silnější průmyslová základna, a zejména plánovanou strategii pro vnitřní trh¹¹. Mobilita pracovních sil je prostředkem k dosažení efektivnějšího rozdělování zdrojů mezi jednotlivými odvětvími a v jejich rámci, jakož i ke snižování nezaměstnanosti a odstraňování nesouladu mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi.

Doplňuje rovněž prioritu č. 1 stanovenou v politických směrech tím, že vytváří příznivější regulační prostředí pro podporu podnikání a tvorbu pracovních míst, a zajišťuje, že nařízení jsou v souladu se závazkem Komise zlepšovat právní úpravu¹².

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Základem návrhu je článek 48 SFEU.

- **Subsidiarita**

Zásada subsidiarity se uplatní, neboť návrh nespadá do výlučné pravomoci EU.

Cílů návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni, ale může jich být lépe dosaženo na úrovni Unie, a to z těchto důvodů:

Koordinace sociálního zabezpečení se týká přeshraničních případů, v nichž nemůže žádný členský stát jednat samostatně. Koordinační opatření na úrovni EU jsou požadována podle článku 48 SFEU a jsou nezbytná pro uplatňování práva na volný pohyb. Bez této koordinace by volný pohyb mohl být omezen: občané by se zřejmě stěhovali do jiného členského státu

9 Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

10 http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_cs

11 http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_cs

12 http://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/better-regulation-why-and-how_cs

méně často, kdyby to znamenalo ztrátu práv sociálního zabezpečení nabytých v jiném členském státě.

Právní předpisy EU týkající se koordinace nahrazují celou řadu předchozích dvoustranných dohod. Vytvořením rámce EU v této oblasti se zajistí jednotný výklad a jednotná ochrana práv mobilních občanů EU a jejich rodinných příslušníků, čehož by členské státy nemohly samy dosáhnout na vnitrostátní úrovni.

Tím se nejen zjednodušuje koordinace sociálního zabezpečení pro členské státy, ale zároveň se občanům EU, kteří jsou pojištěni v souladu s vnitrostátními právními předpisy v oblasti sociálního zabezpečení, zaručuje rovné zacházení.

Návrh aktualizuje stávající pravidla pro koordinaci a má zavést změny, které jsou nezbytné z důvodu měnící se sociální reality, a zohlednit právní změny, jež jsou zaváděny na vnitrostátní úrovni.

Návrh je tudíž v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Proporcionalita**

Navrhované pozměňovací nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nutné pro zajištění účinné koordinace sociálního zabezpečení: nerozšiřuje věcnou ani osobní působnost stávajících nařízení a jeho účinky jsou zaměřeny na výše uvedené čtyři oblasti. Členské státy i nadále odpovídají za organizaci a financování svých systémů sociálního zabezpečení.

Návrh usnadňuje členským státům koordinaci systémů sociálního zabezpečení a zaměřuje se na ochranu jednotlivců, kteří se pohybují v rámci EU, a jeho ustanovení zároveň reagují na měnící se potřeby členských států.

Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

- **Volba nástroje**

Navrhovaným nástrojem je nařízení. Jinými prostředky, tj. sdělením nebo jinými právně nezávaznými nástroji, by se nedosáhlo požadované právní jistoty a jasnosti.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Komise zhodnotila, do jaké míry stávající právní rámec i nadále zajišťuje účinnou koordinaci. Tato analýza doplnila formální postup přezkumu nařízení, který vyžaduje, aby Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „správní komise“)¹³ a Evropská komise přezkoumaly a posoudily provádění a účinnost určitých ustanovení

¹³ Správní komise se skládá ze zástupců členských států. Norsko, Island, Lichtenštejnsko a Švýcarsko se účastní jako pozorovatelé. Správní komise se zabývá administrativními záležitostmi, otázkami výkladu ustanovení nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a podporuje a rozvíjí spolupráci mezi členskými státy EU. Evropská komise se zasedání také účastní a zajišťuje sekretariát.

nařízení¹⁴. Doplňuje rovněž závazek Komise, že posoudí potřebu přezkumu zásad koordinace dávek v nezaměstnanosti¹⁵.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Zúčastněné strany byly konzultovány při několika příležitostech.

1. Členské státy byly konzultovány v rámci správní komise.
2. Správní orgány členských států byly konzultovány prostřednictvím specializovaného internetového průzkumu týkajícího se koordinace dávek dlouhodobé péče, vývozu dávek v nezaměstnanosti a koordinace dávek v nezaměstnanosti pro příhraniční pracovníky.
3. Sociální partneři byli konzultováni ohledně koordinace dávek dlouhodobé péče, dávek v nezaměstnanosti pro příhraniční pracovníky a vývozu dávek v nezaměstnanosti v rámci Poradního výboru pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a ohledně koordinace rodinných dávek, dávek dlouhodobé péče a dávek v nezaměstnanosti během zvláštního slyšení.
4. Nevládní organizace byly konzultovány ohledně koordinace rodinných dávek, dávek dlouhodobé péče a dávek v nezaměstnanosti prostřednictvím zvláštní konzultačního semináře.
5. V prosinci 2012 byly zahájeny dvě internetové konzultace ohledně koordinace dávek dlouhodobé péče, vývozu dávek v nezaměstnanosti a koordinace dávek v nezaměstnanosti pro příhraniční pracovníky a v červenci 2015 proběhla konzultace ohledně koordinace dávek v nezaměstnanosti a rodinných dávek.

V otázce přístupu ekonomicky neaktivních mobilních občanů EU k sociálním dávkám byly členské státy nejednotné. Rada z nich se vyslovila pro zachování stávajícího stavu jako první nebo druhé možnosti; jiné členské státy upřednostňovaly jako první nebo druhou možnost změnu nařízení, pokud jde o ustanovení o rovném zacházení, ačkoli neexistovala obecná shoda o tom, jaké změny jsou zapotřebí. Menšina členských států vyjádřila zájem o správní pokyny.

Co se týče koordinace dávek dlouhodobé péče, většina členských států podpořila vytvoření zvláštní definice a/nebo zvláštní kapitoly a/nebo seznamu dávek, zatímco jiné členské státy se vyslovily pro zachování stávajícího stavu. Výsledky veřejné konzultace z roku 2012 poukázaly na rozmanitost názorů, pokud jde členský stát, který odpovídá za poskytování dávek dlouhodobé péče.

Co se týče dávek v nezaměstnanosti:

Na otázku sčítání dávek v nezaměstnanosti měly členské státy rozdílné názory, přičemž těsná většina se vyslovila pro zachování stávajícího stavu a ostatní členské státy se domnívaly, že dávky by se měly sčítat až poté, co byl odpracován jeden měsíc nebo tři měsíce. Sociální

14 Viz nařízení (ES) č. 883/2004, čl. 87 odst. 10b a čl. 87a odst. 2 a nařízení (ES) č. 987/2009, čl. 86 odst. 1, 2 a 3.

15 Rada v prosinci 2011 přijala rozhodnutí, že přezkoumá účinek doplnění nového ustanovení o dávkách v nezaměstnanosti pro samostatně výdělečně činné příhraniční pracovníky do dvou let od okamžiku jeho použitelnosti. Na tomto zasedání a na žádost většiny členských států Komise vydala prohlášení, že přezkum bude příležitostí k otevření širší debaty o stávajících ustanoveních o koordinaci v oblasti dávek v nezaměstnanosti a k posouzení potřeby přezkumu příslušných zásad.

partneři byli podle všeho pro zachování stávajícího stavu. Při veřejné konzultaci v roce 2015 se třetina respondentů domnívala, že současná pravidla by měla být změněna.

Co se týče vývozu dávek v nezaměstnanosti, názory členských států se různily: zatímco některé členské státy chtěly zachovat stávající ustanovení, jiné se vyslovily pro právo na vývoz dávek po dobu alespoň 6 měsíců. Organizace zaměstnavatelů byly pro zachování stávajících ustanovení, odbory a nevládní organizace naopak podporovaly možnost týkající se práva na vývoz dávek po dobu alespoň 6 měsíců. Při veřejné konzultaci v roce 2012 se většina respondentů vyjádřila ve prospěch prodloužení doby vývozu dávek v nezaměstnanosti.

Konečně co se týče koordinace dávek v nezaměstnanosti pro příhraniční a jiné přeshraniční pracovníky, členské státy se zdály být rozděleny do dvou skupin: první upřednostňovala zachování stávajícího stavu, druhá byla pro to, aby dávky v nezaměstnanosti poskytoval všem pracovníkům ten stát, v němž naposledy pracovníci vykonávali činnost. Veřejná konzultace v roce 2012 rovněž ukázala, že ohledně této otázky existuje mezi jednotlivci a různými zúčastněnými stranami široká škála názorů.

Co se týče vývozu rodinných dávek, silná menšina delegací členských států upřednostňovala odlišnou koordinaci dávek, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte. Většina nevládních organizací chtěla zachovat stávající stav. Při veřejné konzultaci v roce 2015 se čtvrtina respondentů domnívala, že současná pravidla by měla být změněna.

Rozdílnost názorů, která vyplynula ze zaslaných odpovědí, poskytla Komisi komplexní přehled o tom, jak koordinace sociálního zabezpečení v současné době funguje, včetně pocíťovaných problémů, možných řešení a úrovní podpory pro tato řešení. Výsledky veřejných konzultací jsou k dispozici na internetových stránkách portálu Váš hlas v Evropě¹⁶. Podrobné informace týkající se názorů zúčastněných stran lze nalézt ve zprávě o posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu proběhly rozsáhlé konzultace s odborníky v rámci Komise a také s externími odborníky. Byly zohledněny studie a zprávy sítě právních odborníků trESS¹⁷, síť právních odborníků v oblasti mobility v rámci EU (FreSsco), síť statistických odborníků v oblasti mobility v rámci EU, podpůrná studie posouzení dopadů společnosti Deloitte Consulting, jakož i dodatečná analýza provedená KU Leuven Research Institute for work and society (HIVA) a konsorciem Fondazione Giacomo Brodolini, COWI a Warwick Institute for Employment Research. Podrobný přehled týkající se odborných konzultací lze nalézt ve zprávě o posouzení dopadů. Kromě toho čerpala příprava návrhu i z informací činnosti *ad hoc* skupiny složené z národních odborníků orgánů členských států a vytvořené v rámci správní komise, jež vypracovala řadu doporučení týkajících se pravidel určení použitelných právních předpisů, zejména pokud jde o vyslané pracovníky a osoby pracující ve dvou nebo více členských státech.

16 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_cs.htm

17 trESS Think Tank Report 2010, Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences on the social security coordination (Zpráva expertní skupiny trESS z roku 2010, Analýza vybraných konceptů regulačního rámce a praktický dopad na koordinaci sociálního zabezpečení), trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects (Zpráva expertní skupiny trESS z roku 2011, Koordinace dávek dlouhodobé péče – současná situace a výhledy do budoucna), the 2012 Analytical Study on the Legal impact assessment for the revision of Regulation 883/2004 with regard to the coordination of long-term care benefits (Analytická studie z roku 2012 týkající se posouzení právního dopadu revize nařízení 883/2004, pokud jde o koordinaci dávek v nezaměstnanosti) a trESS Think Tank Report 2012 on Coordination of unemployment benefits (Zpráva expertní skupiny trESS z roku 2012 o koordinaci dávek dlouhodobé péče). Všechny zprávy jsou dostupné na www.tress-network.org.

• Posouzení dopadů

V souladu s politikou zlepšování právní úpravy vypracovala Komise posouzení dopadů možných variant řešení, které hodnotilo jejich hospodářskou, sociální, regulační a celkovou účinnost a soudržnost s širšími cíli EU¹⁸. Tuto činnost podpořily strukturované konzultace s útvary Komise prostřednictvím meziútvarové řídicí skupiny¹⁹.

Pravidla pro koordinaci jsou přímo určena členskými státy a jejich institucím sociálního zabezpečení. Malé a střední podniky (MSP) nejsou tímto návrhem přímo dotčeny. Nepředpokládá se žádný pozitivní nebo negativní dopad na životní prostředí.

Pokud jde o digitální dopad, návrh plně počítá s využitím internetu. Elektronická výměna údajů mezi vnitrostátními orgány v oblasti koordinace sociálního zabezpečení bude prováděna prostřednictvím projektu elektronické výměny informací o sociálním zabezpečení (EESSI) (plné provedení se očekává do poloviny roku 2019).

Pokud jde o přístup ekonomicky neaktivních mobilních občanů EU k sociálním dávkám, je upřednostňovanou variantou změna stávajících ustanovení o rovném zacházení v nařízení (ES) č. 883/2004 s cílem učinit odkaz na omezení stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (dále jen „směrnice 2004/38/ES“)²⁰ a zároveň zohlednit judikaturu Soudního dvora. Této variantě se dává přednost před alternativními legislativními řešeními (povolení takové výjimky ve vztahu ke zvláštním nepřispěvkovým peněžitým dávkám v článku 70 nařízení (ES) č. 883/2004; nebo odstranění zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky zajišťující příjem na úrovni životního minima z tohoto nařízení) a nelegislativními možnostmi (objasnění pravidel prostřednictvím sdělení). Návrh kodifikuje stav práva EU, jak jej vykládá Soudní dvůr, a proto bude mít minimální hospodářský dopad či dopad na sociální práva v porovnání s výchozím stavem, může však snížit regulační náklady tím, že lépe osvětlí současný stav práva EU.

Návrh zavádí komplexní systém koordinace dávek dlouhodobé péče prostřednictvím vložení samostatné kapitoly o koordinaci těchto dávek v souladu se stávajícími předpisy týkajícími se dávek v nemoci a doplněním definice dávek dlouhodobé péče, a stanoví seznam těchto dávek pro každý členský stát. Této variantě byla dána přednost před jinými alternativami, kdy by všechny dávky dlouhodobé péče poskytoval členský stát bydliště, přičemž náhradu za tyto dávky by členskému státu bydliště poskytoval příslušný členský stát (s dalším doplatkem příslušného státu nebo bez tohoto doplatku). Upřednostňovaná možnost představuje jasný právní základ pro již platná pravidla, což dodává režimu na transparentnosti a stabilitě. Z tohoto vyjasnění budou těžit občané i instituce a posílí se sociální ochrana. Upřednostňovaná varianta nebude mít v porovnání s výchozím stavem výrazný hospodářský dopad ani vysoké prováděcí náklady.

Co se týče koordinace dávek v nezaměstnanosti:

18 SWD(2016) 460.

19 Účastnily se jich tyto útvary: GŘ CNECT, GŘ ECFIN, GŘ ENER, GŘ ESTAT, GŘ FISMA, GŘ GROW, GŘ HOME, GŘ JUST, Právní služba, GŘ MOVE, GŘ NEAR, GŘ REGIO, GŘ RTD, GŘ SANTE, SEC GEN, GŘ TAXUD, GŘ TRADE.

20 Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

Upřednostňovanou volbou, pokud jde o sčítání dávek v nezaměstnanosti, je požadavek na minimální dobu tří měsíců, během níž musí být osoba pojištěna v členském státě, v němž naposledy vykonávala činnost, než vznikne právo na započtení předchozích dob pojištění (a zároveň požadavek, aby v případě, že tato podmínka není splněna, poskytl dávky členský stát předchozí činnosti). Této variantě se dává přednost před jinými možnostmi, podle nichž by se dávky sčítaly již po jednom dni nebo měsíci pojištění nebo podle nichž by se referenční výdělek v členském státě předchozí činnosti zohlednil pro výpočet dávek v nezaměstnanosti buď po jednom, nebo třech měsících činnosti v příslušném členském státě. Očekává se, že upřednostňovaná varianta zajistí užší propojení mezi institucemi, které jsou příslušné pro poskytování dávek v nezaměstnanosti, a že povede k možným úsporám ve výši 41 milionů EUR, i když podíl na nákladech se bude mezi členskými státy lišit. Náklady na regulaci by neměly být významně dotčeny.

Co se týče vývozu dávek v nezaměstnanosti, je upřednostňovanou variantou prodloužení minimální doby pro vývoz dávek v nezaměstnanosti ze tří na šest měsíců, přičemž se zavádí možnost vývozu dávek za celou dobu příslušného nároku. Tato možnost bude doplněna o mechanismus posílené spolupráce s cílem poskytnout uchazečům o zaměstnání podporu při hledání uplatnění, čímž se zvýší pravděpodobnost jejich opětovného začlenění na trhu práce. Této variantě se dává přednost před alternativní možností, která přiznává právo na vývoz dávek v nezaměstnanosti za celou dobu příslušného nároku. Upřednostňovaná varianta nebude mít v porovnání s výchozím stavem výrazný hospodářský dopad ani vysoké prováděcí náklady, jelikož od příslušného členského státu se vyžaduje pouze to, aby vyvezl jen ty dávky, na které již existuje nárok.

Co se týče koordinace dávek v nezaměstnanosti pro příhraniční a jiné přeshraniční pracovníky, podle upřednostňované varianty je odpovědným za vyplácení dávek v nezaměstnanosti členský stát posledního zaměstnání, pokud zde příhraniční pracovník pracoval po dobu nejméně 12 měsíců; v opačném případě se odpovědnost přenáší na členský stát bydliště. Současný postup náhrady bude tedy zrušen. Tato možnost je upřednostňována před zvažovanými alternativami, podle nichž by se příhraniční pracovníci mohli rozhodnout, kde požádají o dávky v nezaměstnanosti, nebo by členský stát posledního zaměstnání odpovídal za vyplácení dávek v nezaměstnanosti ve všech případech. Odhaduje se, že tato varianta zvýší ekonomické náklady z 416 milionů EUR na 442 milionů EUR, ale zároveň sníží náklady na regulaci ze 9,9 milionu EUR na 3,7 milionu EUR.

Co se týče koordinace příspěvků na výchovu dítěte, jejichž účelem je kompenzovat rodiče za ztrátu příjmu během doby výchovy dítěte, je upřednostňovanou možností změna stávajících ustanovení o koordinaci tak, aby rodičovské příspěvky byly považovány za individuální a osobní nárok a aby se mohl členský stát se sekundární příslušností svobodně rozhodnout, zda bude platit dávky v plné výši. Členské státy, které aktivně podporují sdílení rodičovských povinností, tak budou moci odstranit možné finanční faktory, které demotivují rodiče čerpající rodičovskou dovolenou ve stejnou dobu. Této možnosti byla dána přednost před zvažovanými alternativami, které členskému státu se sekundární příslušností ukládají povinnost odchýlit se od pravidel zákazu souběhu, pokud jde o všechny příspěvky na výchovu dítěte, nebo jen ty, které jsou spojené s platem. Největší hospodářský dopad upřednostňované možnosti by představoval zvýšení ekonomických nákladů pro členský stát se sekundární příslušností v rozmezí 58 až 84 %; v praxi k tak velkému zvýšení pravděpodobně nedojde, neboť ne všechny členské státy se rozhodnou odchylku uplatnit. Očekává se, že změna související s individuálními a osobními nároky ovlivní sociální práva jen minimálně, a to z důvodu nízké míry plnění požadavku na uznání odvozeného nároku, pokud jde o příspěvky na výchovu dítěte.

Tento návrh doprovází zpráva o posouzení dopadů (SWD(2016) 460), která byla přezkoumána Výborem pro kontrolu regulace, jenž k ní vydal kladné stanovisko dne 21. ledna 2016. Všechna doporučení Výboru pro kontrolu regulace byla zohledněna v závěrečné zprávě o posouzení dopadů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU. Případné dopady na vnitrostátní rozpočty byly nastíněny výše.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Pět let od data použitelnosti pozměněných nařízení a poté nejpozději každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru hodnotící zprávu o uplatňování tohoto nového nástroje v souladu se zásadami zlepšování právní úpravy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Tento oddíl poskytuje podrobnější vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu týkajícího se nařízení (ES) č. 883/2004 (dále jen „základní nařízení“) a nařízení (ES) č. 987/2009 (dále jen „prováděcí nařízení“).

Článek 1

Článek 1 se týká změn základního nařízení.

1. 2. bod odůvodnění se mění tak, aby odkazoval na právo na volný pohyb pro všechny občany EU podle práva EU.
2. 5. bod odůvodnění se mění tak, aby odkazoval na omezení týkající se přístupu ekonomicky neaktivních mobilních občanů EU k sociálním dávkám, jak jsou uvedena ve směrnici 2004/38/ES.
3. Bod odůvodnění 5a se vkládá, aby se upřesnily, že použití směrnice 2004/38/ES ve vztahu k nařízením je vysvětleno v judikatuře Soudního dvora ve věcech C-140/12, Brey, EU:C:2013:565, C-333/13 Dano, EU:C:2014:2358 a C-308/14, Komise v. Spojené království, EU:C:2016:436.
4. Bod odůvodnění 5b se vkládá s cílem objasnit, že při posuzování toho, zda je dodržen požadavek být účastníkem zdravotního pojištění, kterým jsou kryta všechna rizika, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES, by členské státy měly zajistit, aby neaktivní mobilní občané EU mohli tento požadavek splnit.
5. Bod odůvodnění 5c se vkládá s cílem objasnit, že omezení práv na rovné zacházení pro ekonomicky neaktivní mobilní občany EU, jak jsou uvedena ve směrnici 2004/38/ES, nepotlačují základní práva jednotlivců uznaná Listinou základních práv Evropské unie.

6. 24. bod odůvodnění se mění tak, aby obsahoval odkaz na novou kapitolu o dávkách dlouhodobé péče.
7. Bod odůvodnění 35a se vkládá s cílem vysvětlit, že rodinné dávky, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte, jsou zvláštní kategorií rodinných dávek, a že pokud je dotčená dávka uvedena v části 1 přílohy XIII základního nařízení, je třeba tyto dávky považovat za individuální a osobní nárok. To znamená, že příslušný členský stát není povinen přiznat odvozené nároky na takovou dávku rodinným příslušníkům pojištěné osoby. Členské státy se sekundární příslušností se mohou rozhodnout, že neuplatní pravidla pro předcházení souběhu uvedená v čl. 68 odst. 2 základního nařízení a že tyto dávky oprávněné osobě přiznají v plné výši. Rozhodnely se členský stát pro takovou odchylku, měla by být tato skutečnost uvedena v části 2 přílohy XIII a odchylka musí být uplatňována soustavně vůči všem dotčeným oprávněným osobám.
8. Bod odůvodnění 39a odkazuje na příslušné nástroje EU týkající se ochrany údajů.
9. 46. bod odůvodnění se vkládá s cílem učinit odkaz na přenesenou pravomoc svěřenou Komisi přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 SFEU, kterými se pozměňují všechny přílohy základního nařízení a prováděcího nařízení. Tyto přílohy obsahují údaje pro jednotlivé členské státy, jež odrážejí rozdíly v jejich vnitrostátních systémech.
10. 47. bod odůvodnění se vkládá s cílem zdůraznit, že základní nařízení respektuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie a že musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
11. 48. bod odůvodnění se vkládá s cílem objasnit, že žádné z ustanovení základního nařízení neomezuje nezávislá práva a povinnosti uznané v Evropské úmluvě o lidských právech.
12. Článek 1 se mění tak, aby zohlednil navrhovanou novou kapitolu 1a týkající se dávek dlouhodobé péče. V písmenu d) se vkládá definice dávek dlouhodobé péče, kterou se stanoví základní prvky těchto dávek. Uvedená definice zohledňuje analýzu sítě trESS²¹, odráží judikaturu Soudního dvora²² a je v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením.
13. Ustanovení čl. 3 odst. 1 se mění tak, aby zahrnovalo dávky dlouhodobé péče jakožto samostatnou oblast sociálního zabezpečení.
14. Článek 4 stanoví, že v souvislosti s přístupem ekonomicky neaktivních mobilních občanů EU k dávkám sociálního zabezpečení může zásada rovného zacházení podléhat požadavku legálního pobytu, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES. Pro účely tohoto ustanovení, s výjimkou přístupu k dávkám sociální pomoci ve smyslu směrnice 2004/38/ES, pojem ekonomicky neaktivní mobilní občan EU nezahrnuje

21 trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects (Zpráva expertní skupiny trESS z roku 2011, Koordinace dávek dlouhodobé péče – současná situace a výhledy do budoucna) (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Věc C-160/96, Molenaar, EU:C:1998:84, věc C-215/99, Jauch, EU:C:2001:139; věci C-502/01 a C-31/02, Gaumain-Cerri a Barth, EU:C:2004:413.

mobilní uchazeče o zaměstnání, kteří mají v hostitelském členském státě právo pobytu a hledají zde práci v souladu s článkem 45 SFEU²³.

15. V článku 11 se mění odstavec 2 s cílem zohlednit novou definici dávek dlouhodobé péče. Rovněž se mění odstavec 5 s cílem sladit definici „mateřského letiště“ s novou definicí obsaženou v příloze III hlavě FTL bodě 14 nařízení Komise (EU) č. 965/2012 ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění nařízení Komise (EU) č. 83/2014/EU ze dne 29. ledna 2014²⁴.
16. Článek 12 se mění s cílem upřesnit, že pojmem „vyslaný pracovník“ se rozumí stejný pojem jako ve směrnici 96/71/ES. Toto vysvětlení však nemění oblast osobní působnosti daného článku, ale pouze uvádí do souladu pojmy použité v obou právních textech. Na základě změn se rovněž stanoví, že stávající zákaz nahrazení uvedený v čl. 12 odst. 1 by se měl rovněž vztahovat na osoby samostatně výdělečně činné.
17. Účelem nového odstavce 4a v článku 13 je poskytnutí jasných kolizních pravidel v případě, kdy osoba pobírá dávky v nezaměstnanosti z jednoho členského státu a zároveň je zaměstnaná v jiném členském státě. Poskytuje právní základ pro zásady doporučení správní komise č. U1²⁵.
18. Článek 32 se mění s cílem stanovit jasná pravidla přednosti pro odvozená práva rodinného příslušníka v případě souběhu nároku na věcné dávky v nemoci podle právních předpisů více než jednoho členského státu.
19. Článek 34 se s ohledem na vložení nové kapitoly 1a týkající se dávek dlouhodobé péče zrušuje.
20. Kapitola 1a se vkládá jako samostatná kapitola vztahující se na koordinaci dávek dlouhodobé péče.

Článek 35a obsahuje obecná ustanovení o koordinaci dávek dlouhodobé péče, která jsou sladěna s pravidly pro dávky v nemoci.

Odstavec 1 odkazuje na použitelná ustanovení hlavy III kapitoly 1 základního nařízení.

Odstavec 2 stanoví, že správní komise má povinnost vytvořit seznam všech dávek dlouhodobé péče, které existují v rámci vnitrostátních právních předpisů.

Odstavec 3 stanoví odchylku od koordinace peněžitých dávek dlouhodobé péče podle nové kapitoly tím, že členským státům umožňuje koordinovat dávky podle jiných kapitol hlavy III základního nařízení. Příloha XII bude uvádět seznam těchto dávek.

23 Věc C-282/89, Antonissen, EU:C:1991:80. Viz rovněž věc C-67/14, Alimanovic, EU:C:2015:597, bod 57.

24 Úř. věst. L 28, 31.1.2014, s. 17.

25 Doporučení č. U1 ze dne 12. června 2009 o právních předpisech použitelných na nezaměstnané osoby, které na částečný úvazek vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než ve státě bydliště (Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 49).

Platná ustanovení pro předcházení souběhu dávek dlouhodobé péče ve stávajícím článku 34 byla začleněna do nového článku 35b, s výjimkou odstavce 2, který je zahrnut do nového čl. 35a odst. 2.

Článek 35c stanoví pravidla pro náhradu dávek dlouhodobé péče mezi institucemi. Odstavec 1 uplatňuje článek 35 i na dávky dlouhodobé péče. Odstavec 2 stanoví, že pokud neexistují zvláštní právní předpisy týkající se věcných dávek dlouhodobé péče, mají instituce nemocenského pojištění subsidiární příslušnost pro jejich náhradu. Odpovídá to logice čl. 40 odst. 2 v souvislosti s dávkami při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

21. Účelem změny čl. 50 odst. 2 je vypuštění nadbytečného odkazu na čl. 52 odst. 1 písm. a), jelikož doby pojištění získané v jiných členských státech se při výpočtu nezávislých dávek podle čl. 52 odst. 1 písm. a) neberou v úvahu.
22. Účelem článku 61 je vypuštění zvláštních ustanovení pro sčítání dob obsažených ve stávajícím odstavci 1. Namísto toho se použijí obecná ustanovení pro sčítání dob podle článku 6 tak, aby členský stát, v němž osoba naposledy vykonávala činnost, mohl případně zohlednit doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získané v předešlém členském státě, za předpokladu, že poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti byly získány v tomto členském státě a trvaly nejméně tři měsíce.
23. Účelem změny článku 64 je rozšířit minimální dobu, na kterou mohou nezaměstnané osoby hledající práci v jiném členském státě žádat o vývoz dávek v nezaměstnanosti, a to ze tří na šest měsíců (nebo zbývající část doby nároku, je-li kratší než šest měsíců). Členské státy mohou tuto šestiměsíční dobu prodloužit na celou dobu trvání nároku na dávky v nezaměstnanosti v příslušném členském státě.
24. Nový článek 64a doplňuje článek 61. Stanoví, že nezaměstnané osoby, které přesunuly své bydliště do jiného členského státu a staly se v tomto členském státě nezaměstnanými poté, co odpracovaly dobu kratší než tři měsíce, po kterou odváděly pojistné na sociální zabezpečení, mohou požádat o vývoz svých peněžních dávek v nezaměstnanosti z členského státu předchozího pojištění. V tomto případě se musí zapsat do evidence služeb zaměstnanosti v členském státě, v němž naposledy vykonávaly činnost, a plnit povinnosti, které se vztahují na žadatele o dávky v nezaměstnanosti podle právních předpisů tohoto členského státu.
25. Článek 65 se mění s cílem zavést nová ustanovení pro vyplácení dávek v nezaměstnanosti příhraničním pracovníkům a jiným přeshraničním pracovníkům, kteří během svého posledního zaměstnání měli bydliště mimo příslušný členský stát.

Odstavec 1 stanoví, že s těmito osobami bude zacházeno tak, jako by měly bydliště v příslušném členském státě.

Odstavec 2 stanoví, že osoby, které v příslušném členském státě pracovaly po dobu kratší než 12 měsíců, budou pobírat dávky od státu bydliště. Pracovník, který má nárok na dávky v nezaměstnanosti podle vnitrostátních právních předpisů příslušného členského státu, aniž by se dovolával zásady sčítání dob podle článku 6, se nicméně může rozhodnout, že bude pobírat dávky v nezaměstnanosti od tohoto členského státu.

Odstavec 3 zavádí výjimku z běžné povinnosti stanovené v čl. 64 odst. 1 písm. a), podle níž nezaměstnaná osoba, která si přeje vyvézt své dávky v nezaměstnanosti, musí být zapsána v evidenci služeb zaměstnanosti v příslušném členském státě po dobu nejméně čtyř týdnů. Tato výjimka se uplatní v případě zcela nezaměstnané osoby, která se rozhodne hledat zaměstnání v členském státě bydliště, a uplatní se na celé období nároku na dávky v nezaměstnanosti. Odstavec 4 umožňuje těmto osobám, aby se rozhodly, zda se nechají zapsat do evidence služeb zaměstnanosti v členském státě bydliště, nebo v členském státě, kde dříve vykonávaly činnost.

Odstavec 5 objasňuje, že odstavce 2 až 4 se nevztahují na osobu, která je nezaměstnaná částečně nebo přerušovaně. Tyto osoby jsou oprávněny žádat o dávky v nezaměstnanosti pouze v členském státě, ve kterém dříve vykonávaly činnost.

26. Článkem 68b se vkládají zvláštní ustanovení týkající se koordinace rodinných dávek, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte, a tyto dávky jsou uvedeny v části 1 nově vytvořené přílohy XIII. Podle uvedeného ustanovení se s těmito dávkami zachází jako s individuálním a osobním nárokem, a nikoli jako s příspěvkem pro celou rodinu. Členské státy se sekundární příslušností se mohou rozhodnout, že neuplatní pravidla pro předcházení souběhu uvedená v čl. 68 odst. 2 základního nařízení a že tyto dávky oprávněné osobě přiznají v plné výši. Tyto členské státy budou uvedeny v části II přílohy XIII.
27. Vkládá se nový článek 75a s cílem důrazněji poukázat na stávající povinnost uvedenou v čl. 89 odst. 3 prováděcího nařízení, podle níž musí příslušné orgány zajistit, aby jejich instituce byly informovány o svých povinnostech v oblasti koordinace sociálního zabezpečení a tyto povinnosti plnily, rovněž ve vztahu k rozhodnutím správní komise. Nový článek rovněž zavádí povinnost podporovat spolupráci mezi příslušnými institucemi a inspektoráty práce na vnitrostátní úrovni.
28. Článek 76a se vkládá za účelem zmocnění Evropské komise k přijetí prováděcích aktů v souladu s článkem 291 SFEU, jimiž se stanoví postupy, které je třeba dodržovat pro zajištění jednotných podmínek pro uplatňování zvláštních pravidel obsažených v člancích 12 a 13 základního nařízení pro vyslané nebo přidělené pracovníky a osoby samostatně výdělečně činné a pro osoby, které vykonávají činnost ve dvou nebo více členských státech. Tato opatření stanoví standardní postupy pro vydání, zamítnutí nebo zrušení přenositelného dokumentu A1, jímž se potvrzují platné právní předpisy pro osoby, které se nacházejí v jedné z výše uvedených situací.
29. Článek 87b se vkládá s cílem stanovit přechodná ustanovení týkající se změn zavedených tímto nařízením. Přechodná ustanovení mají standardní charakter, kromě odstavce 4, kterým se zavádějí zvláštní přechodná ustanovení pro koordinaci dávek v nezaměstnanosti ve vztahu k bývalým příhraničním pracovníkům. Stanoví se zde, že stávající ustanovení se budou i nadále uplatňovat na ty dávky, které byly osobám přiznány před vstupem těchto nových ustanovení v platnost.
30. Článek 88 se nahrazuje novými články 88 a 88a, které se týkají postupu aktualizace příloh nařízení. Tyto přílohy obsahují údaje týkající se jednotlivých členských států, které odrážející rozdíly v jejich vnitrostátních systémech. Tato změna rozšíří stávající pravomoci podle článku 92 prováděcího nařízení tak, aby Evropská komise mohla v souladu s článkem 290 SFEU přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž se mění

všechny přílohy základního nařízení. Rychlejší postup změny příloh s cílem zohlednit změny, k nimž došlo na vnitrostátní úrovni, zajistí větší transparentnost a právní jistotu zúčastněných stran a lepší ochranu pro občany. V souladu s interinstitucionální dohodou o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016²⁶ bude Evropská komise v rámci přípravných prací provádět vhodné konzultace na odborné úrovni.

Článek 2

Článek 2 se týká změn prováděcího nařízení.

1. Vkládá se nový bod odůvodnění 18a týkající se zvláštního postupu, který se použije v případě, že členský stát není schopen pro účely náhrady nákladů na věcné dávky na základě paušálních částek oznámit průměrné roční náklady na osobu v každé věkové skupině za referenční rok.
2. 19. bod odůvodnění se mění s cílem aktualizovat odkaz na směrnici 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření, která byla později nahrazena směrnicí 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření²⁷.
3. Nové body odůvodnění 25 a 26 se vkládají s cílem odkazovat na nová ustanovení o boji proti podvodům a omylům v souladu se zásadami EU v oblasti ochrany údajů.
4. Článek 1 se mění tak, aby zahrnoval novou definici „podvodu“ s ohledem na nové ustanovení v čl. 5 odst. 2. Vychází z definice použité ve sdělení: „Volný pohyb občanů EU a jejich rodin: Pět rozhodujících opatření“²⁸.
5. Článek 2 se mění s cílem stanovit důvod, který členským státům umožní pravidelnou výměnu osobních údajů, pokud jde o osoby, na něž se vztahují nařízení, aby se usnadnilo odhalování podvodů nebo omylů při řádném uplatňování zmíněných nařízení. Na předávání údajů podle tohoto ustanovení se vztahují povinnosti uvedené v článku 77 základního nařízení, podle nichž se údaje předávají v souladu s předpisy Unie o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
6. Ustanovení čl. 3 odst. 3 se mění s cílem upřesnit práva subjektu údajů podle právních předpisů EU týkajících se ochrany údajů, přičemž rovněž stanoví, že subjekt údajů může požádat příslušný orgán členského státu bydliště, aby koordinoval jeho žádosti týkající se osobních údajů zpracovávaných podle těchto nařízení.
7. Změnou článku 5 se má stanovit, že ohlašovací doklad vydaný institucí platí pouze tehdy, jsou-li vyplněny všechny povinné údaje.

Na požádání je vydávající instituce povinna přezkoumat důvody pro vydání dokumentu a případně ho opravit nebo zrušit do 25 pracovních dnů. V případě podvodu spáchaného žadatelem má zrušení dokumentu zpětný účinek.

26 COM(2015) 216 final.

27 Úř. věst. L 84, 31.3.2010.

28 COM(2013) 837 final.

Kromě toho předá vydávající instituce dožadující instituci veškeré dostupné podpůrné důkazy, na kterých založila své rozhodnutí, a sice do 25 pracovních dnů, nebo v případě prokazatelného naléhavosti do dvou pracovních dnů.

8. Ustanovení čl. 14 odst. 1 se mění v důsledku změn provedených v čl. 12 odst. 1 základního nařízení. Kromě toho se jím stanoví, že požadavek, aby vyslaný nebo přidělený pracovník byl dříve účastníkem systému sociálního zabezpečení vysílajícího členského státu, nevyžaduje, aby byl účastníkem takového systému ve stejném členském státě, v němž sídlí jeho zaměstnavatel.
9. Ustanovení čl. 14 odst. 5a vysvětluje, že čl. 13 odst. 1 písm. b) bod i) základního nařízení, kterým se stanoví, že zaměstnanec podléhá právním předpisům členského státu, kde se nachází sídlo nebo místo podnikání zaměstnavatele nebo podniku, se použije pouze tehdy, pokud daný zaměstnavatel nebo podnik v tomto členském státě obvykle vykonává podstatnou činnost. V opačném případě se na zaměstnance vztahují právní předpisy členského státu, kde zaměstnavatel nebo podnik vykonává hlavní činnost nebo kde má střed zájmu. Stanoví se tak v souladu s kritérii uvedenými v čl. 14 odst. 9 a 10 prováděcího nařízení. Druhý pododstavec odstavce 5a se zrušuje, neboť je vzhledem ke změnám čl. 11 odst. 5 základního nařízení nadbytečný.
10. Vkládá se čl. 14 odst. 12 s cílem stanovit kolizní ustanovení pro řešení situací, kdy osoba, která má bydliště ve třetí zemi mimo oblast působnosti nařízení, vykonává činnost jako zaměstnaná nebo samostatně výdělečně činná osoba ve dvou nebo více členských státech a vztahují se na ni právní předpisy o sociálním zabezpečení jedné z těchto zemí. Touto změnou se stanoví, že uvedená osoba bude podléhat pouze právním předpisům o sociálním zabezpečení toho členského státu, kde se nachází sídlo nebo místo podnikání podniku nebo jejího zaměstnavatele nebo střed zájmu jejích činností.
11. Změnou čl. 15 odst. 2 se stanoví vydání přenositelného dokumentu A1 (PD A1) pro členy letové posádky a posádky palubních průvodčích podle čl. 11 odst. 5 základního nařízení.
12. Článek 16 se mění v zájmu zjednodušení postupu pro určení použitelných právních předpisů v případě zaměstnání ve dvou nebo více členských státech. Odstavce 1 a 5 stanoví, že zaměstnavatel může zahájit postup jménem svých zaměstnanců a že musí být vyrozuměn o přijatém rozhodnutí, pokud jde o to, které právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení se použijí. Změny odstavce 2 stanoví, že instituce členského státu, kde se nachází zaměstnavatel, musí být o tomto rozhodnutí rovněž informována. Změnou odstavce 3 se stanoví, že stávající postup prvního a prozatímního určení, které se stává konečným pouze tehdy, pokud žádná jiná instituce do dvou měsíců toto rozhodnutí nezpochybní, se omezí na případy, kdy instituce místa bydliště určí, že se použijí právní předpisy jiného členského státu.
13. Na základě změny článku 19 se stanoví, že příslušné instituce mají před vydáním přenositelného dokumentu A1, který určuje použitelné právní předpisy vztahující se na držitele, povinnost ověřovat podstatné informace. Tento postup je v souladu s judikaturou Soudního dvora²⁹. Uvedený článek rovněž stanoví, že instituce sociálního zabezpečení a inspektoráty práce a daňové a imigrační orgány jsou

oprávněny přímo si vyměňovat informace, které se týkají statusu sociálního zabezpečení dotčené osoby, pro účely zajištění dodržování právních povinností v oblasti zaměstnanosti, ochrany zdraví a bezpečnosti, imigrace a daní (podrobnosti týkající se těchto výměn budou upřesněny rozhodnutím správní komise). Příslušný orgán je povinen poskytnout subjektům údajů konkrétní a odpovídající informace o tom, pro jaké účely jsou jejich osobní údaje zpracovávány.

14. Změnou hlavy III kapitoly 1 se příslušná ustanovení mají rozšířit na dávky dlouhodobé péče.
15. Článek 23, čl. 24 odst. 3, čl. 28 odst. 1 a článek 32 se mění tak, aby se vztahovaly na dávky dlouhodobé péče. Případy zvláštních systémů pro úředníky musí být uvedeny v příloze 2.
16. Druhý pododstavec čl. 43 odst. 3, který upravuje situace, kdy vnitrostátní právní předpisy přiřazují dobám dobrovolného nebo volitelného pojištění různé hodnoty a příslušná instituce nemůže za dotčené období určit dlužnou částku, se zrušuje. Tato změna je důsledkem přezkumu správní komise, která dospěla k závěru, že toto pravidlo již není zapotřebí.
17. Změnou čl. 55 odst. 4 se stanoví, že měsíční zprávy o následných opatřeních jsou povinné, čímž se má posílit kontrolní postup uvedený ve třetím pododstavci.
18. V souladu se změnou čl. 55 odst. 7 se stávající ustanovení, která se týkají vývozu dávek v nezaměstnanosti, použijí obdobně v případě vývozu na základě nového článku 64a základního nařízení.
19. V souladu s článkem 64a základního nařízení se vkládá nový článek 55a, který má zajistit, aby příslušná instituce členského státu předešlého pojištění měla k dispozici veškeré informace nezbytné pro posouzení nároku na dávky v nezaměstnanosti pro dotčenou osobu.
20. Článek 56 se mění v důsledku změn článku 65 základního nařízení.
21. Název kapitoly I hlavy IV se mění tak, aby odrážel skutečnost, že uvedená kapitola se rovněž vztahuje na náhradu dávek dlouhodobé péče na základě skutečných výdajů nebo paušálních částek.
22. Změnou první odrážky v čl. 64 odst. 1 se zpřesňuje metodika pro výpočet náhrady na základě paušálních částek mezi členskými státy podle čl. 24 odst. 1 a článků 25 a 26 základního nařízení tím, že se zavádí tři různé věkové skupiny pro osoby ve věku 65 a více let.
23. Ustanovení čl. 65 odst. 1 týkající se náhrady věcných dávek na základě paušálních částek se mění s cílem upřesnit, že pokud členský stát není schopen oznámit průměrné náklady za stanovený rok před uplynutím požadované lhůty, může správní komise na základě žádosti souhlasit s tím, že se použijí průměrné roční náklady zveřejněné v Úředním věstníku pro rok bezprostředně předcházející stanovenému roku. Tuto výjimku nelze udělit ve dvou po sobě jdoucích letech.

24. Článek 70 se zrušuje v důsledku změn článku 65 základního nařízení, kterými se zrušují pravidla pro náhradu dávek v nezaměstnanosti pro bývalé příhraniční pracovníky.
25. V článku 73 se mění odstavce 1 a 2 a vkládá se odstavec 3, aby se použití postupu započtení, pokud jde o vyrovnání pohledávek, rozšířilo na případy zakládající se na změně použitelných právních předpisů se zpětnou účinností. Kromě toho se vkládá odstavec 4, který zajišťuje, aby postupu započtení mezi institucemi nebránily lhůty stanovené vnitrostátními právními předpisy. Vzhledem k tomu, že ustanovením čl. 82 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení již byla ve vztahu k vymáhání pohledávek zavedena lhůta pěti let, vkládá se odstavec 5, který stanoví, že promlčecí doba pěti let, která se počítá nazpět ode dne, kdy byl zahájen postup pro řešení sporů mezi členskými státy podle čl. 5 odst. 2 nebo čl. 6 odst. 3 prováděcího nařízení, se rovněž uplatní na postup započtení podle článku 73.
26. S cílem aktualizovat postupy pro vymáhání uvedené v kapitole III hlavy V prováděcího nařízení se mění články 75 až 82 a článek 84 a vkládá se nový článek 85a. Stávající postupy jsou založeny na postupech stanovených ve směrnici 2008/55/ES, která byla mezitím nahrazena směrnicí 2010/24/EU. Změny zejména stanoví jednotný doklad, který se bude používat pro opatření k vymáhání pohledávek, jakož i standardní postupy pro podávání žádostí o vzájemnou pomoc a oznamování nástrojů a rozhodnutí vztahujících se k pohledávce.
27. Článek 75 se mění s cílem poskytnout právní základ pro to, aby členské státy mohly vyměněné informace v oblasti působnosti tohoto nařízení použít rovněž pro účely vyměření a vymáhání daní a poplatků, na něž se vztahuje směrnice 2010/24/EU. Uvedený článek rovněž zavádí právní základ, který umožňuje, aby si orgány v případě vrácení příspěvků na sociální zabezpečení vyměňovaly informace bez předchozí žádosti.
28. Článek 76 se mění za účelem omezení možnosti členských států odmítnout poskytnutí informací v případě, kdy by to mohlo být užitečné při vymáhání pohledávky.
29. Článek 77 se mění s cílem zavést jednotný oznamovací formulář. Touto změnou se rovněž upřesňuje, že žádost o oznámení by měla být předložena, pokud členský stát dožadujícího subjektu není v souladu se svými předpisy schopen oznámení učinit, nebo v případě, že by takové oznámení způsobilo nepřiměřené obtíže.
30. Článek 78 se mění tak, aby bylo možné zavést výjimky z povinnosti členského státu poskytovat pomoc při vymáhání v případech, kdy je zřejmé, že plná náhrada není možná nebo že by postup vymáhání způsobil nepřiměřené obtíže.
31. Změnou v článku 79 se zavádí jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky, který je přímo uznatelný v jiném členském státě. Zavedení jednotného dokladu o vymahatelnosti pohledávky mělo mezi zástupci členských států v rámci správní komise silnou podporu³⁰.

30

J. Pacolet a F. De Wispelaere: Recovery Procedures Report (Zpráva o postupech vymáhání pohledávek), zpráva vypracovaná v souladu s přezkoumáním povinností uvedených v čl. 86 odst. 3 nařízení (ES) č. 987/2009 (Network Statistics FMSSFE: 2015).

32. Článek 80 se mění s cílem vyjasnit, za jakých okolností může dožádaný subjekt odečíst vzniklé náklady z uhrazené pohledávky.
33. Článek 81 upravuje pravidla pro napadení pohledávky, aby se tak zohlednily změny týkající se oznamování a jednotného dokladu o vymahatelnosti.
34. Článek 82 se mění s cílem upřesnit promlčecí lhůty, které se uplatňují na žádosti o pomoc týkající se pohledávek starších než pět let.
35. Změnou článku 84 se upřesňuje, kdy může členský stát požádat o pomoc při uplatňování předběžných opatření. Dále se stanoví, že dokument vypracovaný za účelem přijetí předběžných opatření v členském státě dožadujícího subjektu nemůže podléhat úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení.
36. Cílem změny článku 85 je vložit ustanovení, které upřesňuje povinnost dožadujícího subjektu nahradit náklady spojené s vymáháním, které vznikly dožádanému subjektu, v situacích, kdy tyto náklady nelze vymoci od dlužníka nebo odečíst z pohledávky.
37. Článek 85a se vkládá s cílem umožnit úředníkům dožadujícího subjektu účastnit se vymáhání pohledávky v jiném členském státě, pokud se tak strany dohodnou a je-li tak činěno v souladu s předpisy dožádaného subjektu.
38. Ustanovení čl. 87 odst. 6 se mění tak, aby se omezila výjimka ze zásady bezplatné vzájemné správní spolupráce podle tohoto článku, a to zrušením povinnosti týkající se náhrady nákladů na lékařské prohlídky a správní kontroly provedené institucí místa pobytu nebo bydliště, pokud instituce daná zjištění používá ke splnění povinností podle svých právních předpisů.
39. Ustanovení čl. 89 odst. 3 se zrušuje, neboť je nyní obsaženo v článku 75a základního nařízení.
40. Článek 92 se zrušuje v důsledku změn článku 88 základního nařízení.
41. Mění se článek 93 a vkládá se článek 94a, aby se zajistil odkaz na přechodná ustanovení v článku 87b základního nařízení a zvláštní přechodná ustanovení týkající se koordinace dávek v nezaměstnanosti bývalých příhraničních pracovníků.
42. Změnou článku 96 se stanoví, že pro účely provádění přepočtu měny podle článku 107 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství³¹, mohou příslušné instituce odkazovat na směnné kurzy zveřejněné podle článku 90 prováděcího nařízení.

Článek 3

Tento článek stanoví vstup nových ustanovení v platnost.

31

Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1 (zvláštní vydání v českém jazyce: kapitola 05, svazek 001, s. 83).

Příloha

1. Příloha obsahuje změny stávajících příloh základního nařízení. Tyto přílohy musí být pravidelně aktualizovány, zejména z důvodu změn vnitrostátních právních předpisů.
2. Příloha I základního nařízení týkající se výjimek z koordinace rodinných dávek se mění tak, aby odrážela změny vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o zálohy na výživné na Slovensku a ve Švédsku a zvláštní dávky při narození dítěte a při osvojení dítěte v Maďarsku, Rumunsku a Švédsku.
3. Příloha II základního nařízení týkající se dvoustranných úmluv se mění za účelem zrušení odkazu na „ŠPANĚLSKO – PORTUGALSKO“, jehož platnost již skončila.
4. Příloha III základního nařízení se mění v souladu s čl. 87 odst. 10a: položky týkající se Estonska, Španělska, Itálie, Litvy, Maďarska a Nizozemska se zrušují, jelikož jejich platnost skončila dne 1. května 2014. Kromě toho jsou z přílohy III vyňaty na vlastní žádost Chorvatsko, Finsko a Švédsko.
5. Příloha IV základního nařízení uvádí členské státy poskytující více nároků pro důchodce vracející se do příslušného státu. Mění se tak, aby zde byly rovněž uvedeny Estonsko, Litva, Malta, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Finsko a Spojené království, které chtějí důchodcům vracejícím se na jejich území udělit plný přístup k věcným dávkám v nemoci.
6. Příloha X základního nařízení, která obsahuje seznam zvláštních nepřispěvkových peněžitých dávek, se mění tak, aby odrážela změny ve vnitrostátních právních předpisech.

Zrušují se některé položky, jelikož uvedené dávky již neexistují (český sociální příspěvek, estonské příspěvky pro dospělé osoby se zdravotním postižením, maďarský příspěvek na přepravu a slovinský státní důchod a příspěvek na výživu), nebo byla dávka nově definována a je součástí vnitrostátních právních předpisů o sociální pomoci (slovinská podpora příjmů důchodců).

Musí být doplněny nově zavedené dávky, které splňují podmínky uvedené v čl. 70 odst. 2 základního nařízení (estonské pohřebné, rumunské sociální příspěvky pro důchodce a příspěvek na mobilitu v rámci britské dávky na podporu osobní nezávislosti).

Je nutné aktualizovat dvě stávající položky týkající se Německa a Švédska, neboť došlo ke změně vnitrostátních právních předpisů.

7. Je třeba aktualizovat přílohu XI základního nařízení, která obsahuje zvláštní ustanovení o používání právních předpisů členských států.

Změna položky týkající se Německa má zaručit, aby se ve vztahu k osobám pobírajícím příspěvky na rodičovskou dovolenou uplatňoval nejpříznivější daňový režim.

Změna položky týkající se Estonska stanoví způsob výpočtu poměrné dávky v invaliditě v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. b) základního nařízení a upřesňuje, že doby

bydlení získané v Estonsku se zohlední od věku 16 let do doby, kdy došlo k invaliditě.

Změna položky týkající se Nizozemska stanoví, že osoby pobírající „odpovídající důchod“ v souladu s přílohou XI odst. 1 písm. f) a jejich rodinní příslušníci mají na základě odpovídajícího důchodu a poté na základě zákonného starobního důchodu nárok na věcné dávky v nemoci v členském státě bydliště na náklady Nizozemska.

Vkládají se dvě nové položky pro Českou republiku a Slovensko v souvislosti s uplatňováním smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 29. října 1992 uzavřené po rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky (již uvedeno v příloze II). Cílem je zohlednit zvláštní aspekty jejich nových dorovnávacích příspěvků, které souvisejí se zmíněnými specifickými historickými okolnostmi.

První dva odstavce v položce týkající se Švédska by měly být zrušeny v důsledku rozsudku Soudního dvora ve věci C-257/10, Bergström, EU:C:2011:839.

Odstavce 1, 2 a 4 položky týkající se Spojeného království byly změněny tak, aby odrážely změny ve vnitrostátních právních předpisech.

8. Do základního nařízení se doplňuje nová příloha XII, která bude uvádět seznam dávek dlouhodobé péče koordinovaných podle kapitoly 1a, jak je uvedeno v čl. 35a odst. 3.
9. Do základního nařízení se doplňuje nová příloha XIII, která bude uvádět seznam peněžitých rodinných dávek, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte, jak je uvedeno v článku 68b.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004****(Text s významem pro EHP a pro Švýcarsko)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 48 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ode dne 1. května 2010 se na základě nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 začal používat modernizovaný systém koordinace sociálního zabezpečení.
- (2) Tato nařízení byla aktualizována nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012 s cílem doplnit, upřesnit a aktualizovat jejich určitá ustanovení, zejména pokud jde o určení použitelných právních předpisů a dávek v nezaměstnanosti, a provést technické úpravy v odkazech na vnitrostátní právní předpisy v přílohách.
- (3) Z hodnocení a diskusí v rámci Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení vyplynulo, že v oblasti dávek dlouhodobé péče, dávek v nezaměstnanosti a rodinných dávek by proces modernizace měl dále pokračovat.
- (4) Je nadále zásadní, aby pravidla pro koordinaci držela krok s vyvíjejícím se právním a společenským kontextem, v jehož rámci fungují, tím, že se dále usnadní výkon práv občanů a současně zajistí právní jasnost, spravedlivé a vyvážené rozdělení finanční zátěže mezi zúčastněné instituce členských států, jakož i správní jednoduchost a vymahatelnost předpisů.
- (5) Je nezbytné zaručit právní jistotu ozřejmáním skutečnosti, že přístup k dávkám sociálního zabezpečení pro ekonomicky neaktivní mobilní občany v hostitelském

členském státě může být podmíněn tím, že občan musí mít právo v tomto členském státě legálně pobývat v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států³³. Pro tyto účely by ekonomicky neaktivní občan měl být jasně odlišen od uchazeče o zaměstnání, jehož právo pobytu je přímo přiznáno na základě článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- (6) Dávky dlouhodobé péče dosud nebyly výslovně zahrnuty do věcné působnosti nařízení (ES) č. 883/2004, nýbrž byly koordinovány jakožto dávky v nemoci, což vedlo k právní nejistotě jak pro instituce, tak pro osoby žádající o dávky dlouhodobé péče. Je třeba, aby byl v rámci nařízení pro dávky dlouhodobé péče vytvořen stabilní právní rámec, který bude zahrnovat jejich jasnou definici.
- (7) V zájmu zajištění jasnosti, pokud jde o terminologii v právních předpisech EU, by se pojem „vysílání“ měl používat pouze pro vysílání pracovníků ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb³⁴. Kromě toho by se zvláštní pravidla pro určení použitelných právních předpisů v případě pracovníků, kteří jsou dočasně vysláni nebo přiděleni do jiného členského státu, měla jednotně uplatňovat na zaměstnance i na osoby samostatně výdělečně činné, aby se zajistilo jednotné zacházení se zaměstnanci a s osobami samostatně výdělečně činnými.
- (8) V oblasti dávek v nezaměstnanosti by se pravidla pro sčítání dob pojištění měla uplatňovat všemi členskými státy jednotně. S výjimkou přeshraničních pracovníků uvedených v čl. 65 odst. 2 by pravidla pro sčítání dob pojištění pro účely přiznání nároku na dávky v nezaměstnanosti měla být podmíněna tím, že pojištěná osoba v uvedeném členském státě nedávno získala pojištění v délce alespoň tří měsíců. Pro všechny pojištěné osoby, které nesplňují tuto podmínku, by se měl stát příslušným dříve příslušný členský stát. V tomto případě by registrace u služeb zaměstnanosti členského státu posledního pojištění měla mít stejný účinek jako registrace u služeb zaměstnanosti členského státu, kde byla nezaměstnaná osoba dříve pojištěna.
- (9) V návaznosti na doporučení uvedená ve Zprávě o občanství EU pro rok 2013³⁵ je nutné prodloužit minimální dobu vývozu dávek v nezaměstnanosti ze tří na šest měsíců s cílem zlepšit příležitosti pro nezaměstnané osoby, které se přestěhují do jiného členského státu za účelem hledání práce, jakož i jejich možnosti opětovného začlenění na trhu práce a řešit nesoulad mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi na přeshraniční úrovni.
- (10) Je nutné zaručit rovnější zacházení ve vztahu k příhraničním a přeshraničním pracovníkům, a to tak, že se zajistí, aby příhraniční pracovníci pobírali dávky v nezaměstnanosti z členského státu, v němž naposledy vykonávali činnost, za předpokladu, že v tomto členském státě pracovali alespoň posledních dvanáct měsíců.
- (11) Rodinné dávky, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte, jsou navrženy tak, aby vyhovovaly individuálním a osobním potřebám rodiče, na něž se vztahují právní předpisy příslušného členského státu, a tudíž se odlišují od jiných

33 Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

34 Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

35 COM(2013) 269 final.

rodinných dávek, jelikož mají kompenzovat rodiče za ztrátu příjmu nebo platu během doby věnované výchově dítěte, a nikoli pouze pokrývat obecné rodinné výdaje.

- (12) Aby se umožnila včasná aktualizace tohoto nařízení s ohledem na vývoj na vnitrostátní úrovni, měla by být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 987/2009, přenesena na Evropskou komisi. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016³⁶. V zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci se Evropskému parlamentu a Radě postupují veškeré dokumenty ve stejnou dobu jako odborníkům z členských států, přičemž odborníci uvedených orgánů mají pravidelný přístup na jednání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (13) S cílem podpořit členské státy v jejich úsilí bojovat proti podvodům a omylům při uplatňování pravidel pro koordinaci je nutné stanovit širší právní základ, který umožní zpracování osobních údajů o osobách, na něž se vztahují nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009. To by mělo členským státům umožnit pravidelné porovnávání údajů, které mají v držení příslušné instituce v tomto státě, s údaji, které má v držení jiný členský stát, s cílem odhalit omyly nebo nesrovnalosti, jež vyžadují další šetření.
- (14) Aby bylo možné chránit práva subjektů údajů a zároveň respektovat oprávněný zájem členských států spolupracovat při vymáhání právních závazků, je třeba jasně určit podmínky, za kterých mohou být osobní údaje vyměňované podle těchto nařízení použity pro jiné účely než pro účely sociálního zabezpečení, a upřesnit povinnosti členských států, pokud jde o poskytování konkrétních a odpovídajících informací subjektům údajů.
- (15) V zájmu zrychlení postupu pro ověření a zrušení dokumentů (zejména v souvislosti s právními předpisy v oblasti sociálního zabezpečení, jež se vztahují na držitele) v případě podvodu nebo omylu je nezbytné posílit spolupráci a výměnu informací mezi vydávající institucí a institucí požadující zrušení. V případě, že existují pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti podpůrných dokladů, nebo v případě rozdílných názorů členských států, pokud jde o určení použitelných právních předpisů je v zájmu členských států i dotčených osob, aby dotčené instituce dosáhly dohody v přiměřené lhůtě.
- (16) Pro zajištění efektivního a účinného fungování pravidel pro koordinaci je nezbytné vyjasnit pravidla pro určení právních předpisů použitelných na zaměstnance, kteří vykonávají hospodářskou činnost ve dvou nebo více členských státech, aby se zaručila větší rovnost s podmínkami vztahujícími se na osoby, které jsou vyslané nebo přidělené do jednoho členského státu, aby zde vykonávaly hospodářskou činnost. Kromě toho by se pravidla pro vysílání pracovníků, jimiž se stanoví pokračování uplatňování použitelných právních předpisů, měla vztahovat pouze na osoby, které mají předchozí vazbu na systém sociálního zabezpečení členského státu původu.
- (17) Evropské komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci v zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění článků 12 a 13 nařízení (ES) č. 883/2004. Tyto

36

Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

pravomoci by měly být vykonávány v souladu s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí³⁷.

- (18) Pokud členský stát není schopen ve stanovené lhůtě oznámit průměrné roční náklady na osobu v každé věkové skupině za referenční rok, je nutné zajistit jinou možnost, a sice že členský stát může požádat o náhradu pro daný rok na základě průměrných ročních nákladů za rok jemu bezprostředně předcházející, které byly zveřejněny v Úředním věstníku. Náhrada nákladů na věcné dávky na základě paušálních částek by se měla co nejvíce přibližovat skutečným výdajům; výjimka z oznamovací povinnosti by tedy měla podléhat schválení správní komisí a neměla by být udělena ve dvou po sobě jdoucích letech.
- (19) S ohledem na judikaturu Soudního dvora ve věcech C-345/09, van Delft a další, EU:C:2010:610 a C-543/13, Fischer-Lintjens, EU:C:2015:359 je třeba usnadnit zpětné změny v použitelných právních předpisech. Postup započtení uplatňující se v situacích, kdy právní předpisy členského státu byly použity prozatímně v souladu s článkem 6 nařízení (ES) č. 987/2009, by proto měl být rozšířen i na další případy zakládající se na změně použitelných právních předpisů se zpětnou účinností. Kromě toho je v této souvislosti nutné zdržet se použití rozdílných ustanovení týkajících se omezení vnitrostátních právních předpisů s cílem zajistit, aby zpětnému vyrovnání mezi institucemi nebránily žádné neslučitelné lhůty stanovené vnitrostátním právem, a současně stanovit jednotnou promlčecí dobu pěti let počítanou zpětně od zahájení dialogu podle čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení, čímž se má zajistit, že postup pro řešení takových sporů nebude znemožněn.
- (20) Účinné vymáhání představuje způsob, jak předcházet podvodům a zneužívání a jak tyto případy řešit, a zároveň prostředek k zajištění bezproblémového fungování systémů sociálního zabezpečení. Postupy pro vymáhání uvedené v kapitole III hlavy IV nařízení č. 987/2009 vycházejí z postupů a pravidel stanovených ve směrnici 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření³⁸. Tato směrnice byla nahrazena směrnicí 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření³⁹, která zavedla jednotný doklad, který se má používat pro opatření k vymáhání pohledávek, jakož i jednotný standardní formulář pro doručování aktů a opatření vztahujících se k pohledávce. Přezkum provedený správní komisí podle ustanovení čl. 86 odst. 3 nařízení č. 987/2009 ukázal, že většina členských států považuje za vhodné použít jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky podobný dokladu, který je stanoven ve směrnici 2010/24/EU. Je tedy nutné, aby pravidla pro vzájemnou pomoc, pokud jde o vymáhání pohledávek v oblasti sociálního zabezpečení, odrážela nová opatření uvedená ve směrnici 2010/24/EU s cílem zajistit účinnější vymáhání a hladké fungování pravidel pro koordinaci.
- (21) Aby se zohlednily právní změny v některých členských státech a zajistila právní jistota zúčastněných stran, je třeba změnit přílohy nařízení (ES) č. 883/2004,

37 Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

38 Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28.

39 Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

1. Ve 2. bodě odůvodnění se doplňuje druhá věta, která zní:

„Článek 21 Smlouvy o fungování Evropské unie zaručuje všem občanům Unie právo na svobodný pohyb s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení.“

2. V 5. bodě odůvodnění se ze slova „dotčeným osobám rovnost zacházení podle různých vnitrostátních právních předpisů“ doplňují slova, která znějí:

„ , a to za podmínek, pokud jde o přístup k určitým dávkám sociálního zabezpečení pro ekonomicky neaktivní mobilní občany EU v hostitelském členském státě, stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států⁴⁰.“

3. Za 5. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí:

„(5a) Soudní dvůr rozhodl, že členské státy jsou oprávněny podmínit přístup ekonomicky neaktivních občanů v hostitelském členském státě k dávkám sociálního zabezpečení, které nepředstavují sociální pomoc ve smyslu směrnice 2004/38/ES, právem legálního pobytu ve smyslu uvedené směrnice. Ověření práva legálního pobytu by mělo být prováděno v souladu s požadavky směrnice 2004/38/ES. Pro tyto účely by ekonomicky neaktivní občan měl být jasně odlišen od uchazeče o zaměstnání, jehož právo pobytu je přímo přiznáno na základě článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tuto judikaturu je nutné kodifikovat, aby se zlepšila právní srozumitelnost pro občany a instituce.

(5b) Členské státy by měly zajistit, aby ekonomicky neaktivním mobilním občanům EU nebylo bráněno ve splnění podmínky být účastníky zdravotního pojištění, kterým jsou v hostitelském členském státě kryta všechna rizika, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES. Těmto občanům může být například umožněno, aby odpovídajícím způsobem přispívali do systému zdravotního pojištění v členském státě jejich obvyklého bydliště.

(5c) Aniž jsou dotčena omezení práva ekonomicky neaktivních osob na rovné zacházení vyplývající ze směrnice 2004/38/ES nebo z jiných právních předpisů Unie, nic v tomto nařízení by nemělo omezovat základní práva uznávaná Listinou základních práv Evropské unie, především právo na lidskou důstojnost (článek 1), právo na život (článek 2) a právo na ochranu zdraví (článek 35).“

4. V bodě odůvodnění 18b se první věta nahrazuje tímto:

40

Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

„V příloze III hlavě FTL nařízení Komise (EU) č. 965/2012 ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění nařízení Komise (EU) č. 83/2014 ze dne 29. ledna 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 965/2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008⁴¹, je pojem „mateřské letiště“ pro členy letové posádky a posádky palubních průvodčích definován jako místo, které provozovatel určí členovi posádky, v němž člen posádky obvykle začíná a končí dobu služby nebo sérii dob služby a v němž provozovatel za normálních okolností není odpovědný za ubytování dotčeného člena posádky.“

5. 24. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„(24) Dávky dlouhodobé péče pro pojištěné osoby a jejich rodinné příslušníky je nutné koordinovat podle zvláštních pravidel, která se v zásadě řídí pravidly použitelnými na dávky v nemoci, v souladu s judikaturou Soudního dvora. Je rovněž nezbytné stanovit zvláštní ustanovení v případě souběhu věcných a peněžitých dávek dlouhodobé péče.“

6. Za 35. bod odůvodnění se vkládají nové body, které znějí:

„(35a) Rodinné peněžité dávky, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte, jsou individuálními nároky, jež osobně přísluší rodiči podléhajícímu právním předpisům příslušného členského státu. Vzhledem ke specifické povaze těchto rodinných dávek by takové dávky měly být uvedeny v příloze XIII části I tohoto nařízení a měly by být vyhrazeny pro dotčeného rodiče. Členský stát se sekundární příslušností může rozhodnout, že v případě souběhu nároků na rodinné dávky podle právních předpisů příslušného členského státu a podle právních předpisů členského státu bydliště rodinných příslušníků by se na tyto dávky neměla vztahovat pravidla přednosti. Pokud se členský stát rozhodne, že pravidla přednosti nepoužije, musí tak činit důsledně ve vztahu ke všem oprávněným osobám ve srovnatelné situaci, a musí být uveden v příloze XIII části II.“

7. Za 39. bod odůvodnění se vkládá nový bod, který zní:

„(39a) Na zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení se použijí příslušné právní předpisy EU týkající se ochrany údajů, zejména nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)⁴².“

8. Za 45. bod odůvodnění se doplňují nové body odůvodnění, které znějí:

„(46) S cílem umožnit včasnou aktualizaci tohoto nařízení s ohledem na vývoj na vnitrostátní úrovni by pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 987/2009, měla být přenesena na Evropskou komisi. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné

41 Úř. věst. L 28, 31.1.2014, s. 17.

42 Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016⁴³. Konkrétně v zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci mají Evropský parlament a Rada k dispozici veškeré dokumenty ve stejnou dobu jako odborníci z členských států, přičemž odborníci uvedených orgánů mají pravidelný přístup na jednání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(47) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů (článek 8), právo svobodné volby povolání a právo pracovat (článek 15), právo na vlastnictví (článek 17), zákaz diskriminace (článek 21), práva dítěte (článek 24), práva starších osob (článek 25), začlenění osob se zdravotním postižením (článek 26), právo na rodinný a pracovní život (článek 33), právo na sociální zabezpečení a sociální pomoc (článek 34), právo na ochranu zdraví (článek 35) a právo na volný pohyb a pobyt (článek 45), a je nutné je uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami.

(48) Žádné ustanovení tohoto nařízení neomezuje nezávislá práva a povinnosti uznané v Evropské úmluvě o lidských právech, zejména právo na život (článek 2), právo na ochranu před nelidským a ponižujícím zacházením (článek 3), právo na vlastnictví (článek 1 prvního dodatkového protokolu) a právo na nediskriminaci (článek 14), a toto nařízení je nutné uplatňovat v souladu s těmito právy a povinnostmi.“

9. Článek 1 se mění takto:

- a) V písmeni c) se slova „hlava III kapitoly 1 a 3“ nahrazují slovy „hlava III kapitoly 1, 1a a 3“.
- b) V písmeni i) se v bodě 1 odrážce ii) za slova „hlavy III kapitoly 1 o dávkách v nemoci, v mateřství a rovnocenných otcovských dávkách“ vkládají slova „a kapitoly 1a o dávkách dlouhodobé péče“.
- c) V písmeni va) se v odrážce i) za slova „hlavy III kapitoly 1 (dávký v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávký)“ vkládají slova „a kapitoly 1a (dávký dlouhodobé péče)“ a poslední věta se zrušuje.
- d) Za písmeno va) se vkládá nové písmeno, které zní:

„vb) „dávkou dlouhodobé péče“ rozumí věcná nebo peněžitá dávka nebo jejich kombinace určená osobám, které po delší dobu v důsledku stáří, postižení, nemoci nebo nezpůsobilosti vyžadují značnou pomoc jiné osoby nebo osob při provádění základních každodenních činností, včetně podpory jejich osobní nezávislosti; to zahrnuje dávky přiznané osobě nebo na osobu poskytující takovou péči;“

10. V čl. 3 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno, které zní:

„ba) dávky dlouhodobé péče;“

11. Článek 4 nařízení (ES) č. 883/2004 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Rovnost zacházení

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, požívají osoby, na které se toto nařízení vztahuje, stejné dávky a mají podle právních předpisů kteréhokoliv členského státu stejné povinnosti jako jeho státní příslušníci.

2. Členský stát může požadovat, aby byl přístup ekonomicky neaktivní osoby pobývajících v tomto členském státě k dávkám sociálního zabezpečení podmíněn právem legálního pobytu, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států⁴⁴.“

12. Článek 11 se mění takto:

a) V odstavci 2 se slova „peněžitých dávek v nemoci poskytovaných při časově neomezené léčebné péči“ nahrazují slovy „peněžitých dávek dlouhodobé péče“.

b) Odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Činnost, kterou člen letové posádky nebo posádky palubních průvodčích vykonává v oblasti osobní nebo nákladní letecké dopravy, se považuje za činnost vykonávanou výhradně v členském státě, ve kterém se nachází jeho mateřské letiště ve smyslu přílohy III hlavy FTL nařízení Komise (EU) č. 965/2012 ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění nařízení Komise (EU) č. 83/2014/EU ze dne 29. ledna 2014⁴⁵.“

13. Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Zvláštní pravidla

1. Osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je vyslána ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁴⁶, nebo která je tímto zaměstnavatelem přidělena do jiného členského státu, aby zde konala práci jménem tohoto zaměstnavatele, podléhá i nadále právním předpisům prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové práce 24 měsíců a není-li daná osoba vyslána za účelem nahrazení jiného zaměstnance nebo samostatně výdělečně činné osoby, jež byli dříve vysláni nebo předěleni ve smyslu tohoto článku.

44 Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

45 Úř. věst. L 28, 31.1.2014, s. 17.

46 Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

2. Na osobu, která obvykle vykonává samostatnou výdělečnou činnost v jednom členském státě a která se rozhodne vykonávat podobnou činnost v jiném členském státě, se nadále vztahují právní předpisy prvního členského státu, nepřesahuje-li očekávané trvání této činnosti 24 měsíců a nenahrazuje-li tato osoba jiného vyslaného zaměstnance nebo jinou vyslanou samostatně výdělečně činnou osobu.“

14. V článku 13 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Na osobu, která od jednoho členského státu pobírá peněžité dávky v nezaměstnanosti a která zároveň vykonává činnost formou zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v jiném členském státě, se vztahují právní předpisy členského státu, který vyplácí dávky v nezaměstnanosti.“

15. V článku 32 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„3. Pokud má rodinný příslušník odvozený nárok na dávky podle právních předpisů více než jednoho členského státu, použijí se tato pravidla přednosti:

- a) u nároků přiznaných z různých důvodů platí toto pořadí přednosti:
 - i) nároky přiznané na základě zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti pojištěné osoby;
 - ii) nároky přiznané na základě pobírání důchodu pojištěnou osobou;
 - iii) nároky přiznané na základě bydliště pojištěné osoby;
- b) u odvozených práv přiznaných ze stejného důvodu se pořadí přednosti stanoví odkazem na bydliště rodinného příslušníka jakožto pomocné kritérium;
- c) v případech, kdy není možné stanovit pořadí přednosti na základě uvedených kritérií, se jako poslední kritérium použije nejdelší doba pojištění pojištěné osoby ve vnitrostátním důchodovém systému.“

16. Článek 34 se zrušuje.

17. Za článek 35 se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 1a

Dávky dlouhodobé péče

Článek 35a

Obecná ustanovení

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení této kapitoly, články 17 až 32 se použijí obdobně na dávky dlouhodobé péče.

2. Správní komise vypracuje podrobný seznam dávek dlouhodobé péče, jež splňují kritéria uvedená v čl. 1 písm. vb) tohoto nařízení, přičemž se upřesní, které dávky jsou věcné a které peněžité.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy přiznat peněžité dávky dlouhodobé péče v souladu s ostatními kapitolami hlavy III, pokud dávka a zvláštní podmínky, které se na dávku vztahují, jsou uvedeny v příloze XII a za předpokladu, že výsledek této koordinace je pro příjemce přinejmenším stejně příznivý, jako kdyby dávka byla koordinována podle této kapitoly.

Článek 35b

Souběh dávek dlouhodobé péče

1. Jestliže příjemce peněžitých dávek dlouhodobé péče poskytovaných podle právních předpisů příslušného členského státu pobírá souběžně a podle této kapitoly věcné dávky dlouhodobé péče poskytované institucí místa bydliště nebo pobytu v jiném členském státě a instituce v prvním členském státě je podle článku 35c rovněž požádána o náhradu nákladů na tyto věcné dávky, uplatní se obecné ustanovení o předcházení souběhu dávek stanovené v článku 10, pouze s tímto omezením: částka peněžité dávky se sníží o nahraditelnou částku věcné dávky, na kterou by mohl být podle článku 35c uplatňován nárok u instituce prvního členského státu.

2. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány se mohou dohodnout na dalších doplňkových opatřeních, která však nesmějí být pro dotčené osoby méně příznivá než zásady stanovené v odstavci 1.

Článek 35c

Náhrada nákladů mezi institucemi

1. Článek 35 se použije obdobně na dávky dlouhodobé péče.

2. Jestliže právní předpisy členského státu, ve kterém se nachází příslušná instituce podle této kapitoly, neupravují věcné dávky dlouhodobé péče, instituce, která je nebo by byla v tomto členském státě podle kapitoly 1 příslušnou institucí pro náhradu věcných dávek v nemoci přiznaných v jiném členském státě, se považuje za příslušnou rovněž podle kapitoly 1a.“

18. V čl. 50 odst. 2 se slova „čl. 52 odst. 1 písm. a) nebo b)“ nahrazují slovy „čl. 52 odst. 1 písm. b)“.

19. Článek 61 se nahrazuje tímto:

„Článek 61

Zvláštní pravidla pro sčítání dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti

1. Kromě případů uvedených v čl. 65 odst. 2 je použití článku 6 podmíněno tím, že dotčená osoba naposledy získala dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce alespoň tří měsíců v souladu s právními předpisy, podle nichž se o dávky žádá.

2. Pokud nezaměstnaná osoba nespĺňuje podmínky pro sčítání dob v souladu s odstavcem 1, jelikož celkové trvání naposledy získaných dob pojištění, zaměstnání

nebo samostatné výdělečné činnosti v daném členském státě je kratší než tři měsíce, má tato osoba nárok na dávky v nezaměstnanosti v souladu s právními předpisy členského státu, v němž takové doby dříve získala v souladu s podmínkami a s výhradou omezení, jež jsou stanoveny v článku 64a.“

20. Článek 64 se mění takto:

- a) V odst. 1 písm. c) se slovo „tři“ nahrazuje slovem „šesti“ a slova „tři měsíců nejvýše na šest měsíců“ se nahrazují slovy „šesti měsíců až do konce doby nároku dané osoby na dávky“.
- b) V odstavci 3 se slova „jsou tři měsíce“ nahrazují slovy „je šest měsíců“ a slova „nejvýše na šest měsíců“ se nahrazují slovy „do konce doby nároku na dávky“.

21. Za článek 64 se doplňuje nový článek 64a, který zní:

„Článek 64a

Zvláštní pravidla pro nezaměstnané osoby, které se přestěhovaly do jiného členského státu, aniž by splňovaly podmínky čl. 61 odst. 1 a článku 64

V situacích uvedených v čl. 61 odst. 2 se členský stát, jehož právním předpisům nezaměstnaná osoba dříve podléhala, stává příslušným pro poskytování dávek v nezaměstnanosti. Tyto dávky jsou poskytovány na náklady příslušné instituce po dobu stanovenou v čl. 64 odst. 1 písm. c), je-li nezaměstnaná osoba k dispozici službám zaměstnanosti členského státu posledního pojištění a dodržuje-li podmínky stanovené podle právních předpisů tohoto členského státu. Ustanovení čl. 64 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.“

22. Článek 65 se nahrazuje tímto:

„Článek 65

Nezaměstnané osoby, které měly bydliště v jiném než příslušném členském státě

1. Nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než příslušném členském státě, musí být k dispozici svému předchozímu zaměstnavateli nebo službám zaměstnanosti příslušného členského státu. Taková osoba pobírá dávky podle právních předpisů příslušného členského státu, jako by měla bydliště v tomto členském státě. Tyto dávky poskytuje instituce příslušného členského státu.

2. Odchylně od odstavce 1 musí zcela nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo své poslední samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než v příslušném členském státě a která nezískala alespoň dvanáctiměsíční dobu pojištění pro případ nezaměstnanosti podle právních předpisů příslušného členského státu, být k dispozici službám zaměstnanosti členského státu bydliště. Taková osoba pobírá dávky podle právních předpisů členského státu bydliště, jako by získala všechny doby pojištění podle právních předpisů tohoto členského státu. Tyto dávky poskytuje instituce členského státu bydliště. Zcela nezaměstnaná osoba uvedená v tomto odstavci, která by měla nárok na dávky v nezaměstnanosti výhradně podle vnitrostátních předpisů příslušného členského státu, pokud zde měla bydliště,

se místo toho může případně rozhodnout, že bude k dispozici službám zaměstnanosti v tomto členském státě a že bude pobírat dávky podle právních předpisů tohoto členského státu, jako by zde měla bydliště.

3. Pokud zcela nezaměstnaná osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 nechce být nebo nechce zůstat k dispozici službám zaměstnanosti v příslušném členském státě, u nichž se zapsala do evidence, a chce se ucházet o práci v členském státě bydliště nebo v členském státě, v němž naposledy vykonávala činnost, použije se obdobně článek 64, s výjimkou čl. 64 odst. 1 písm. a). Příslušná instituce může dobu uvedenou v první větě čl. 64 odst. 1 písm. c) prodloužit do konce doby nároku na dávky.

4. Zcela nezaměstnaná osoba uvedená v tomto článku může kromě toho, že je k dispozici službám zaměstnanosti příslušného členského státu, být rovněž k dispozici službám zaměstnanosti druhého členského státu.

5. Odstavce 2 až 4 tohoto článku se nevztahují na osobu, která je nezaměstnaná částečně nebo přerušovaně.“

23. Za článek 68a se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 68b

Zvláštní ustanovení o peněžitých rodinných dávkách, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte

1. Peněžité rodinné dávky, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte a které jsou uvedeny na seznamu v části 1 přílohy XIII, se přiznávají výhradně osobě, která podléhá právním předpisům příslušného členského státu, a její rodinní příslušníci nemají na tyto dávky žádný odvozený nárok. Článek 68a tohoto nařízení se na takové dávky nevztahuje a ani příslušná instituce není povinna vzít v úvahu žádost předloženou druhým rodičem, osobou za rodiče považovanou nebo institucí jednající jako opatrovník dítěte nebo dětí podle čl. 60 odst. 1 prováděcího nařízení.

2. Odchylně od čl. 68 odst. 2 může členský stát v případech souběhu nároků vycházejících z kolidujících právních předpisů přiznat příjemci rodinnou dávku uvedenou v odstavci 1 v plné výši, bez ohledu na výši částky stanovenou v prvním předpisu. Členské státy, které se rozhodly uplatnit takovou odchylku, jsou uvedeny v části 2 přílohy XIII s odkazem na konkrétní rodinnou dávku, na niž se výjimka vztahuje.“

24. Za článek 75 se do „hlavy V RÚZNÁ USTANOVENÍ“ vkládá článek 75a, který zní:

„Článek 75a

Povinnosti příslušných orgánů

1. Příslušné orgány zajistí, aby jejich instituce byly informovány o veškerých právních a jiných předpisech, včetně rozhodnutí správní komise, v oblastech a za podmínek stanovených tímto nařízením a prováděcím nařízením, a aby je uplatňovaly.

2. Příslušné orgány podporují spolupráci mezi institucemi a orgány inspekce práce v členských státech, aby se zajistilo, že budou správně určeny použitelné právní předpisy.“

25. Za článek 76 se vkládá článek 76a, který zní:

„Článek 76a

Pravomoc přijímat prováděcí akty

1. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty, kterými se upřesňuje postup, jenž je třeba dodržet v zájmu zajištění jednotných podmínek pro použití článků 12 a 13 tohoto nařízení. Tyto akty stanoví standardní postup včetně lhůt pro

- vydávání, formát a obsah přenositelného dokumentu, kterým se potvrzují právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení, jež se použijí na držitele,
- vymezení situací, kdy musí být dokument vydán,
- ověření nezbytných prvků před vydáním dokumentu,
- zrušení dokumentu, pokud je jeho správnost a platnost napadena příslušnou institucí členského státu zaměstnání.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011⁴⁷.

3. Komisi je nápomocna správní komise, která je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.“

26. Vkládá se článek 87b, který zní:

„Článek 87b

Přechodná ustanovení pro uplatňování nařízení (EU) xxxx⁴⁸

1. Nařízení (EU) xxxx nezakládá žádný nárok za dobu přede dnem jeho použitelnosti.

2. Pro stanovení nároků získaných podle tohoto nařízení se berou v úvahu veškeré doby pojištění a případné doby zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získané podle právních předpisů členského státu přede dnem [datum použitelnosti nařízení (EU) XXXX] v dotčeném členském státě.

47 Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

48 [To be inserted].

3. S výhradou odstavce 1 je nárok získán podle nařízení (EU) xxxx, i když se vztahuje na situaci, která nastala přede dnem jeho použitelnosti v dotčeném členském státě.

4. Články 61, 64 a 65 tohoto nařízení ve znění platném přede dnem [datum použitelnosti nařízení (EU) XXXX] se nadále použijí na dávky v nezaměstnanosti přiznané osobám, které se staly nezaměstnanými před tímto datem.“

27. Článek 88 se nahrazuje tímto:

„Článek 88

Přenesení pravomoci za účelem aktualizace příloh

V souladu s článkem 88a je Evropská komise zmocněna přijímat na žádost správní komise akty v přenesené pravomoci, aby bylo možné pravidelně aktualizovat přílohy tohoto nařízení a prováděcího nařízení.

Článek 88a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 88 na Evropskou komisi platí na dobu neurčitou od [data vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 88 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm uveden. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Evropská komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 88 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Evropskou komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

28. Přílohy I, II, III, IV, X a XI se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

29. Vkládají se přílohy XII a XIII v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Nařízení (ES) č. 987/2009 se mění takto:

1. Za 18. bod odůvodnění se vkládá nový bod odůvodnění, který zní:

„(18a) Je třeba stanovit určitá zvláštní pravidla a postupy pro náhradu nákladů na dávky vzniklých v členském státě bydliště v případě, že dotčené osoby jsou pojištěné v jiném členském státě. Členské státy, jimž mají být nahrazeny náklady na základě paušálních částek, by měly ve stanovené lhůtě oznámit průměrné roční náklady na osobu, aby bylo možné náhradu poskytnout co nejrychleji. Pokud členský stát tyto průměrné roční náklady na osobu v každé věkové skupině za referenční rok není schopen oznámit ve stanovené lhůtě, je nutné zajistit jinou možnost, a sice že členský stát může žádat o náhradu pro daný rok na základě průměrných ročních nákladů dříve zveřejněných v Úředním věstníku. Náhrada nákladů na věcné dávky na základě paušálních částek by se měla co nejvíce přibližovat skutečným nákladům; výjimka z oznamovací povinnosti by tedy měla podléhat schválení správní komisí a neměla by být udělena ve dvou po sobě jdoucích letech.“

2. 19. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„(19) Postupy vzájemné pomoci mezi institucemi, pokud jde o vymáhání pohledávek v oblasti sociálního zabezpečení, by měly být posíleny s cílem zajistit účinnější vymáhání a hladké fungování systémů sociálního zabezpečení. Účinné vymáhání je rovněž prostředkem k předcházení zneužívání a podvodům a jejich řešení a zároveň způsobem, jak zajistit udržitelnost systémů sociálního zabezpečení. Součástí toho je přijímání nových postupů na základě řady stávajících ustanovení směrnice Rady 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření⁴⁹, a to zejména prostřednictvím jednotného dokladu o vymahatelnosti pohledávky, jakož i standardních postupů pro podávání žádostí o vzájemnou pomoc a oznamování nástrojů a opatření vztahujících se k pohledávce v oblasti sociálního zabezpečení.“

3. Za 24. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí:

„(25) Správní komise přijala rozhodnutí č. H5 ze dne 18. března 2010 o spolupráci v boji proti podvodům a omylům v rámci nařízení Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení⁵⁰, v němž se zdůrazňuje, že boj proti podvodům a omylům je součástí řádného provádění nařízení (ES) č. 883/2004 a tohoto nařízení. Je tudíž v zájmu právní jistoty, aby toto nařízení obsahovalo jasný právní důvod, který příslušným institucím umožní výměnu osobních údajů s příslušnými orgány v členském státě pobytu nebo bydliště, pokud jde o osoby, jejichž práva a povinnosti podle nařízení (ES) č. 883/2004 a podle tohoto nařízení již byly stanoveny, a aby tak bylo možné odhalovat podvody a omyly v rámci probíhajícího řádného provádění těchto nařízení. Rovněž je nezbytné stanovit podmínky, za nichž mohou být osobní údaje zpracovávány pro jiné účely než pro účely sociálního zabezpečení, včetně sledování souladu s právními závazky na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni v oblastech

49 Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

50 Úř. věst. 2010/C 149/05.

práva zahrnujících pracovněprávní vztahy, ochranu zdraví a bezpečnost, imigraci a daně.

(26) Za účelem ochrany práv dotčených osob by členské státy měly v souladu s evropskými právními předpisy o ochraně údajů zajistit, aby všechny žádosti o poskytnutí údajů a odpovědi na ně byly s ohledem na řádné provádění nařízení (ES) č. 883/2004 a tohoto nařízení nezbytné a přiměřené. V důsledku výměny údajů by nemělo dojít k automatickému zrušení nároku na dávky a veškerá rozhodnutí přijatá na základě výměny údajů by měla respektovat základní práva a svobody dotčené osoby, tj. měla by být podložena dostatečnými důkazy a podléhat spravedlivému řízení o prostředku právní nápravy.“

4. V čl. 1 odst. 2 se za písmeno e) vkládá nové písmeno, které zní:

„ea) „podvodem“ jakékoli úmyslné jednání nebo úmyslné opomenutí jednat, které je v rozporu s právními předpisy členského státu a jehož cílem je získat nebo pobírat dávky sociálního zabezpečení nebo se vyhnout placení příspěvků sociálního zabezpečení;“.

5. V článku 2 se za odstavec 4 doplňují odstavce 5 až 7, které znějí:

„5. Pokud byly stanoveny či vymezeny práva nebo povinnosti osoby, na niž se vztahuje základní a prováděcí nařízení, může příslušná instituce požádat instituci členského státu bydliště nebo pobytu, aby poskytla osobní údaje této osoby. Žádost a veškeré odpovědi se týkají informací, které příslušnému členskému státu umožní zjistit případné nepřesnosti ve skutečnostech, na nichž se zakládá dokument nebo rozhodnutí určující práva a povinnosti osoby podle základního nebo prováděcího nařízení. Žádost lze učinit rovněž v případě, že neexistují žádné pochybnosti o platnosti nebo přesnosti informací, jež jsou obsaženy v dokumentu nebo na nichž se zakládá rozhodnutí v konkrétním případě. Žádost o informace a veškeré odpovědi musí být nezbytné a přiměřené.

6. Správní komise vypracuje podrobný seznam jednotlivých typů žádostí o poskytnutí údajů a odpovědi na ně, které mohou být formulovány podle odstavce 5, a Evropská komise tento seznam v potřebné míře zveřejní. Přípustné jsou pouze žádosti o poskytnutí údajů a příslušné odpovědi uvedené na seznamu.

7. Žádost a veškeré odpovědi musí splňovat požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)⁵¹, jak je rovněž stanoveno v článku 77 základního nařízení.“

6. V článku 3 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Při shromažďování, přenosu nebo zpracovávání osobních údajů podle svých vnitrostátních právních předpisů členské státy pro účely provádění základního nařízení zajistí, aby dotčené osoby mohly plně uplatňovat svá práva týkající se ochrany osobních údajů, a to v souladu s předpisy Unie o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, zejména co se týče práva na přístup k osobním údajům, jejich opravu a vznesení námítky proti

51 [To be inserted].

jejich zpracování, a aby byly plně informovány o zárukách týkajících se automatizovaných individuálních rozhodnutí. Subjekt údajů by měl mít možnost uplatnit právo na přístup ke svým osobním údajům zpracovávaným v rámci tohoto nařízení nejen tím, že se obrátí na orgán, který údaje spravuje, ale také prostřednictvím příslušné instituce země, v níž má bydliště.“

7. V článku 5 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Dokumenty vydané institucí členského státu prokazující postavení osoby pro účely uplatňování základního nařízení a prováděcího nařízení, jakož i podpůrné doklady, na jejichž základě byly dokumenty vydány, uzná instituce jiného členského státu, pokud nebyly zrušeny nebo prohlášeny za neplatné členským státem, který je vydal. Takové dokumenty jsou platné pouze tehdy, jestliže všechny jejich části stanovené jako povinné byly vyplněny.

2. V případě pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti skutečností, na nichž se zakládá, se instituce členského státu, která dokument obdrží, obrátí na instituci, jež dokument vydala, a požádá ji o nezbytná vyjasnění a popřípadě o zrušení dokumentu.

a) Při obdržení takové žádosti instituce, jež dokument vydala, znovu zváží důvody pro vydání příslušného dokumentu a případně tento dokument zruší nebo opraví, a to do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti. Je-li odhalen nesporný případ podvodu spáchaného žadatelem o dokument, vydávající instituce tento dokument zruší nebo opraví, a to okamžitě a se zpětným účinkem.

b) Pokud instituce, která dokument vydala, poté, co znovu zvážila důvody pro vydání dokumentu, žádný omyl neodhalí, předá dožadující instituci veškeré podpůrné doklady, a to do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti. V naléhavých případech, kdy důvody naléhavosti jsou v žádosti jasně uvedeny, tak musí učinit ve lhůtě do dvou pracovních dnů od obdržení žádosti, a to i přesto, že vydávající instituce ještě může zvažovat důvody podle výše uvedeného písmene a).

c) Pokud má dožadující instituce po obdržení podpůrných dokladů nadále pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti skutečností, které dokládají údaje v něm obsažené, že tudíž informace, na jejichž základě byl dokument vydán, nejsou správné, může v tomto smyslu předložit důkazy a podat další žádost o vysvětlení a případně zrušení tohoto dokumentu vydávající institucí v souladu s výše stanoveným postupem a lhůtami.“

8. Článek 14 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro účely uplatňování čl. 12 odst. 1 základního nařízení „osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je vyslána ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁵², nebo která je tímto zaměstnavatelem přidělena do jiného členského státu“, zahrnuje osobu, která byla zaměstnána s cílem vyslání nebo

přidělení do jiného členského státu, pokud se na tuto dotčenou osobu bezprostředně před zahájením jejího zaměstnání již vztahují právní předpisy vysílajícího členského státu v souladu s hlavou II základního nařízení.“

b) Odstavec 5a se nahrazuje tímto:

„5a. Pro účely hlavy II základního nařízení se „sídlem nebo místem podnikání“ rozumí sídlo nebo místo podnikání, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí podniku a kde jsou vykonávány funkce jeho ústřední správy, za předpokladu, že podnik v daném členském státě vykonává podstatnou činnost. V opačném případě se má za to, že se nachází v členském státě, kde je střed zájmu činností podniku stanovený v souladu s kritérii podle odstavců 9 a 10.“

c) Za odstavec 11 se doplňuje nový odstavec 12, který zní:

„12. Pokud osoba, která má bydliště mimo území Unie, vykonává svou činnost jako zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná ve dvou nebo více členských státech a jestliže tato osoba podle právních předpisů jednoho z těchto členských států podléhá právním předpisům tohoto státu, použijí se obdobně ustanovení základního nařízení a prováděcího nařízení o určení použitelných právních předpisů s výhradou, že se má za to, že se její bydliště nalézá v členském státě, kde se nachází sídlo nebo místo podnikání podniku nebo jejího zaměstnavatele nebo střed zájmu jejích činností.“

9. V článku 15 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 se použije obdobně na osoby, na které se vztahuje čl. 11 odst. 3 písm. d) a čl. 11 odst. 5 základního nařízení.“

10. V článku 16 se odstavce 1, 2, 3 a 5 nahrazují tímto:

„1. Osoba, která vykonává činnosti ve dvou nebo více členských státech, o tom uvědomí instituci určenou příslušným orgánem členského státu, v němž má své bydliště, nebo tak učiní její zaměstnavatel.

2. Určená instituce místa bydliště neprodleně určí právní předpisy použitelné na dotčenou osobu s ohledem na článek 13 základního nařízení a článek 14 prováděcího nařízení. Tato instituce informuje určené instituce jednotlivých členských států, v nichž je činnost vykonávána nebo v nichž má zaměstnavatel sídlo.

3. Pokud tato instituce stanoví, že se použijí právní předpisy jiného členského státu, učiní tak prozatímně a o tomto prozatímním rozhodnutí neprodleně uvědomí instituci členského státu, který považuje za příslušný. Toto rozhodnutí se stane konečným do dvou měsíců poté, co je o něm uvědomena instituce určená příslušnými orgány dotčeného členského státu, ledaže posledně uvedená instituce informuje první instituci a dotčené osoby, že ještě nemůže přijmout prozatímní rozhodnutí, nebo že ve věci zastává jiný názor.

5. Příslušná instituce členského státu, jejíž právní předpisy jsou určeny jako použitelné, ať už prozatímně nebo s konečnou platností, uvědomí neprodleně dotčenou osobu a/nebo jejího zaměstnavatele.“

11. V článku 19 se za odstavec 2 doplňují nové odstavce, které znějí:

„3. Pokud je instituce požádána o vydání výše uvedeného potvrzení, musí provést řádné posouzení podstatných skutečností a zaručit správnost informací, na jejichž základě se potvrzení vydává.

4. Je-li to nezbytné k výkonu legislativních pravomocí na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, vyměňují se podstatné informace týkající se práv a povinností dotčených osob v oblasti sociálního zabezpečení přímo mezi příslušnými institucemi a inspektoráty práce, imigračními nebo daňovými orgány dotčených států; to může zahrnovat zpracování osobních údajů pro jiné účely, než je uplatňování nebo výkon práv a povinností podle základního nařízení a tohoto nařízení, zejména s cílem zajistit dodržování příslušných právních předpisů v oblasti práce, bezpečnosti a ochrany zdraví, imigrace a daní. Další podrobnosti se stanoví rozhodnutím správní komise.

5. Příslušné orgány mají povinnost poskytovat dotčeným osobám konkrétní a dostačující informace týkající se zpracování jejich osobních údajů v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)⁵³, jak je rovněž stanoveno v článku 77 základního nařízení, a zároveň dodržují požadavky čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení.“

12. Za článek 20 se vkládá nový článek 20a, který zní:

„Článek 20a

Pravomoc přijímat prováděcí akty

1. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty, kterými se upřesňuje postup, jenž je třeba dodržet v zájmu zajištění jednotných podmínek pro použití článků 12 a 13 základního nařízení. Tyto akty stanoví standardní postup včetně lhůt pro:

- vydávání, formát a obsah přenositelného dokumentu, kterým se potvrzují právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení, jež se použijí na držitele,
- vymezení situací, kdy musí být dokument vydán,
- ověření nezbytných prvků před vydáním dokumentu,
- zrušení dokumentu, pokud je jeho správnost a platnost napadena příslušnou institucí členského státu zaměstnání.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011⁵⁴.

3. Komisi je nápomocna správní komise, která je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.“

13. V hlavě III se název kapitoly 1 nahrazuje tímto:

⁵³ [To be inserted].

⁵⁴ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

„Dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky a dávky dlouhodobé péče“.

14. Na konci článku 23 se doplňuje nová věta, která zní:
„Toto ustanovení se použije obdobně na dávky dlouhodobé péče.“
15. V článku 24 se v odstavci 3 slova „a 26“ nahrazují slovy „ , 26 a 35a“.
16. V článku 28 se v odstavci 1 po slovech „podle čl. 21 odst. 1 základního nařízení“ vkládají slova „v souladu s článkem 35a uvedeného nařízení“.
17. Článek 31 se mění takto:
 - a) Název se nahrazuje tímto:
„Použití článku 35b základního nařízení“;
 - b) V odstavci 1 se slova „článku 34“ nahrazují slovy „článku 35b“.
 - c) V odstavci 2 se slova „v čl. 34 odst. 2“ nahrazují slovy „v čl. 35a odst. 2“.
18. V článku 32 se za odstavec 3 doplňuje nový odstavec 4, který zní:
„4. Tento článek se použije obdobně na dávky dlouhodobé péče.“
19. V čl. 43 odst. 3 se zrušuje druhý pododstavec.
20. V čl. 55 odst. 4 se ve třetím pododstavci zrušují slova „Na žádost příslušné instituce“.
21. V čl. 55 odst. 7 se slova „čl. 65a odst. 3“ nahrazují slovy „čl. 64a a čl. 65a odst. 3“.
22. Za článek 55 se vkládá nový článek 55a, který zní:

„Článek 55a

Povinnosti služeb zaměstnanosti členského státu posledního pojištění

V situaci uvedené v čl. 61 odst. 2 základního nařízení instituce členského státu posledního pojištění neprodleně zašle příslušné instituci členského státu předchozího pojištění dokument, který obsahuje: datum, kdy se dotčená osoba stala nezaměstnanou, dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získanou podle právních předpisů daného členského státu, relevantní skutečnosti týkající se nezaměstnanosti, které mohou nárok na dávky ovlivnit, datum, kdy byla dotčená osoba zapsána jako nezaměstnaná, a její adresu.“

23. Článek 56 se mění takto:
 - a) V odstavci 1 se slova „v souladu s čl. 65 odst. 2“ nahrazují slovy „v souladu s čl. 65 odst. 4“.
 - b) Odstavec 3 se zrušuje.

24. V hlavě IV se název kapitoly 1 mění takto:

„*KAPITOLA I*

Náhrada nákladů na dávky podle článků 35, 35c a 41 základního nařízení“

25. V čl. 64 odst. 1 se první odrážka nahrazuje tímto:

„ – index i ($i = 1, 2, 3$ a 4) představuje čtyři věkové skupiny stanovené pro výpočet paušálních částek:

$i = 1$: osoby mladší 65 let,

$i = 2$: osoby ve věku od 65 do 74 let,

$i = 3$: osoby ve věku od 75 do 84 let,

$i = 4$: osoby od 85 let výše,“.

26. Článek 65 se nahrazuje tímto:

„*Článek 65*

Oznamování průměrných ročních nákladů

1. Částka průměrných ročních nákladů na osobu v každé věkové skupině pro stanovený rok se oznamuje účetní komisi nejpozději do konce druhého roku následujícího po daném roce.

2. Průměrné roční náklady oznámené v souladu s odstavcem 1 se po schválení správní komisí každý rok zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Pokud členský stát není schopen oznámit průměrné náklady za stanovený rok před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, musí v téže lhůtě požádat o povolení správní komise a účetní komise, aby mohl použít své průměrné roční náklady zveřejněné v *Úředním věstníku* v roce předcházejícím stanovenému roku, pro který nebylo učiněno oznámení. Při žádosti o toto povolení musí členský stát vysvětlit důvody, proč pro daný rok nemůže roční průměrné náklady oznámit. Pokud správní komise poté, co zohlednila stanovisko účetní komise, žádost členského státu schválí, uvedené průměrné roční náklady se znovu zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Výjimka uvedená v odstavci 3 se neuděluje ve dvou po sobě jdoucích letech.“

27. Článek 70 se zrušuje.

28. Článek 73 se nahrazuje tímto:

„*Článek 73*

Vyrovnaní dávek nebo odvodů neoprávněně poskytnutých nebo vyplacených v případě prozatímního přiznání dávek nebo zpětné změny použitelných právních předpisů

1. V případě zpětné změny použitelných právních předpisů včetně situací uvedených v čl. 6 odst. 4 a 5 prováděcího nařízení provede instituce, která neoprávněně vyplatila peněžité dávky, vyúčtování vyplacené částky a zašle je instituci, která byla určena za příslušnou, a to nejpozději do tří měsíců od okamžiku, kdy byly stanoveny použitelné právní předpisy nebo byla určena instituce příslušná pro náhradu dávek.

Totéž platí ohledně věcných dávek, jež hradí instituce, která byla určena za příslušnou v souladu s hlavou IV prováděcího nařízení.

2. Instituce, která byla určena za příslušnou k výplatě peněžitých dávek, odečte částku, kterou musí nahradit instituci, jež nebyla příslušnou nebo byla jen prozatímně příslušnou, od doplatku odpovídajících dávek, který má dotčené osobě ještě vyplatit, a neprodleně poukáže odečtenou částku posledně jmenované instituci.

Pokud částka neoprávněně vyplacených dávek přesáhne výši doplatku, jež má uhradit instituce, která byla určena za příslušnou, či pokud žádný doplatek neexistuje, odečte instituce, která byla určena za příslušnou, tuto částku, za podmínek a v mezích stanovených pro tento druh zápočtu v jí uplatňovaných právních předpisech, od průběžných plateb a neprodleně poukáže odečtenou částku instituci, která neoprávněně vyplatila peněžité dávky, za účelem jejich náhrady.

3. Instituce, která neoprávněně obdržela odvody od právnické či fyzické osoby, vrátí dané částky osobám, jež je zaplatily, až poté, co se u instituce, která byla určena za příslušnou, přesvědčí, jaké částky jí dotčená osoba dluží.

Na žádost instituce, která byla určena za příslušnou, již je třeba podat nejpozději tři měsíce po určení použitelných právních předpisů, jí instituce, která neoprávněně obdržela odvody, tyto odvody poukáže za účelem vypořádání situace ohledně odvodů, které právnická či fyzická osoba dluží instituci, která byla pro stejné období určena za příslušnou. Poukázané odvody se se zpětnou platností považují za zaplacené instituci, která byla určena za příslušnou.

Pokud částka neoprávněně uhrazených odvodů přesáhne částku, kterou právnická či fyzická osoba dluží instituci, jež byla určena za příslušnou, vrátí instituce, která neoprávněně obdržela tyto odvody, příslušný přeplatek dotčené právnické či fyzické osobě.

4. Existence lhůt v rámci vnitrostátních právních předpisů není platným důvodem pro zamítnutí vyrovnání pohledávek mezi institucemi podle tohoto článku.

5. Tento článek se nevztahuje na pohledávky, jež vznikly více než 60 měsíců před dnem, kdy byl zahájen postup v souladu s čl. 5 odst. 2 nebo čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení.“

29. V článku 75 se za odstavce 3 doplňuje odstavce 4, který zní:

„4. Informace vyměňované v souladu s tímto oddílem mohou být použity pro účely vyměření a vymáhání, včetně uplatnění předběžných opatření, týkajících se pohledávky, a kromě toho mohou být použity pro účely vyměření a vymáhání daní a poplatků, na něž se vztahuje článek 2 směrnice 2010/24/EU o vzájemné pomoci při

vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření⁵⁵. Pokud se náhrada příspěvků na sociální zabezpečení vztahuje na osobu, která má bydliště nebo pobyt v jiném členském státě, může členský stát, který má příspěvky nahradit, uvědomit bez předchozí žádosti členský stát bydliště nebo pobytu, do něhož mají nahrazené příspěvky plynout. “

30. V článku 76 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Odstavec 3 nelze v žádném případě vykládat tak, že dožádanému subjektu členského státu umožňuje odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že tyto informace má v držení banka, jiná finanční instituce, určená osoba, zástupce nebo zmocněnec, anebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických podílů v právnické osobě.“

31. Článek 77 se mění takto:

a) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. K žádosti o oznámení je připojen standardní formulář obsahující alespoň tyto informace:

a) jméno, adresu a jiné údaje důležité pro identifikaci příjemce;

b) účel oznámení a lhůtu, v níž by oznámení mělo být provedeno;

c) popis přiloženého dokumentu a charakter a výše dotčené pohledávky;

d) název, adresu a další kontaktní údaje týkající se:

i) úřadu odpovědného za připojený dokument, a pokud jde o jiný úřad,

ii) úřadu, kde lze získat další informace týkající se oznamovaného dokumentu nebo možnosti napadnout platební povinnost.“

b) Za odstavec 3 se vkládají nové odstavce 4, 5 a 6, které znějí:

„4. Dožadující subjekt předloží žádost o oznámení podle tohoto článku pouze v případě, že jej nemůže oznámit podle pravidel pro oznámení dotčeného dokumentu ve svém členském státě, nebo v případě, že by takové oznámení způsobilo nepřiměřené obtíže.

5. Dožádaný subjekt zajistí, aby se oznámení v členském státě dožádaného subjektu uskutečnilo v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy platnými v členském státě dožádaného subjektu.

6. Odstavcem 5 není dotčen jiný způsob oznámení orgánem v členském státě dožadujícího subjektu v souladu s předpisy platnými v tomto členském státě.

55

Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 4.

Orgán v členském státě dožadujícího subjektu může oznámit jakýkoli dokument přímo doporučeným dopisem nebo elektronicky osobě na území jiného členského státu.“

32. Článek 78 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na žádost dožadujícího subjektu vymáhá dožádaný subjekt pohledávky, na něž se vztahuje doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu. Ke každé žádosti o vymáhání pohledávky je přiložen jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu.“

b) V odstavci 2 se zrušuje písmeno b).

c) Odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Než dožadující subjekt požádá o vymáhání pohledávky, použijí se vhodné postupy pro vymáhání pohledávky, které jsou dostupné v členském státě dožadujícího subjektu, s výjimkou těchto případů:

a) pokud je zřejmé, že v členském státě dožadujícího subjektu neexistují žádná aktiva k vymáhání nebo že takové postupy nepovedou k úplnému uhrazení pohledávky a dožadující subjekt má konkrétní informace uvádějící, že dotčená osoba má aktiva v členském státě dožádaného subjektu;

b) pokud by uplatnění těchto postupů v členském státě dožadujícího subjektu způsobilo nepřiměřené obtíže“.

d) Doplnuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. K žádosti o vymáhání pohledávky mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k pohledávce, které byly vydány v členském státě dožadujícího subjektu.“

33. Článek 79 se nahrazuje tímto:

„Článek 79

Doklad o vymahatelnosti pohledávky

1. Jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu odráží věcný obsah původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky a je jediným základem pro opatření k vymáhání pohledávky a předběžná opatření přijímaná v členském státě dožádaného subjektu. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v tomto členském státě.

2. Jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky obsahuje:

a) jméno, adresu a veškeré další důležité informace týkající se identifikace dotyčné právnické nebo fyzické osoby nebo třetí osoby, která má v držení její majetek;

b) jméno, adresu a veškeré další důležité informace týkající se úřadu odpovědného za vyměření pohledávky, a pokud jde o jiný úřad, úřadu, kde lze získat další informace týkající se pohledávky nebo možností napadnout platební povinnosti;

c) informace důležité pro určení dokladu o vymahatelnosti pohledávky, vydaného v členském státě dožadujícího subjektu;

d) popis pohledávky, včetně jejího charakteru, období, jehož se pohledávka týká, veškerá data důležitá pro její vymáhání, jakož i výše pohledávky, včetně jistiny, úroků, pokut, správních sankcí a všech dalších splatných poplatků a nákladů, vyjádřených v měnách členských států dožadujícího i dožádaného subjektu;

e) datum, kdy dožadující a/nebo dožádaný subjekt oznámil doklad příjemci;

f) počátek a délku lhůty, během níž je vymáhání pohledávky možné podle platného práva členského státu dožadujícího subjektu;

g) veškeré další důležité informace.“

34. Článek 80 se mění takto:

a) V odstavci 1 se druhá věta nahrazuje tímto:

„S výhradou čl. 85 odst. 1a dožádaný subjekt poukáže dožadujícímu subjektu celou částku pohledávky, kterou vymůže.“

b) V odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Ode dne obdržení žádosti o vymáhání pohledávky účtuje dožádaný subjekt úroky z prodlení podle platných právních a správních předpisů v členském státě dožádaného subjektu.“

35. Článek 81 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Napadne-li zúčastněná strana v průběhu řízení o vymáhání pohledávky, původní doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu nebo jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu nebo platnost oznámení učiněného orgánem v členském státě dožadujícího subjektu, podá žalobu k příslušnému orgánu členského státu dožadujícího subjektu, v souladu s použitelnými právními předpisy tohoto členského státu. Dožadující subjekt musí o podání žaloby neprodleně vyrozumět dožádaný subjekt. Dožádaný subjekt může o podání žaloby rovněž informovat zúčastněná strana.“

b) Odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Jsou-li napadena opatření k vymáhání pohledávky přijatá v členském státě dožádaného subjektu nebo platnost oznámení učiněného orgánem dožádaného subjektu, podává se žaloba k příslušnému orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho právními a správními předpisy.“

c) Odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Dožadující subjekt neprodleně informuje dožádaný subjekt o případné následné změně své žádosti o vymáhání pohledávky nebo o stažení své žádosti s uvedením důvodů změny nebo stažení.“

d) Doplnuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Je-li změna žádosti zapříčiněna rozhodnutím příslušného orgánu uvedeného v čl. 81 odst. 1, dožadující subjekt zašle toto rozhodnutí spolu s revidovaným jednotným dokladem o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu. Dožádaný subjekt poté přistoupí na základě revidovaného dokladu k dalším opatřením k vymáhání pohledávky.

V opatřeních k vymáhání pohledávky nebo v předběžných opatřeních, která již byla v členském státě dožádaného subjektu učiněna na základě původního jednotného dokladu o vymahatelnosti, lze na základě revidovaného dokladu pokračovat, není-li nutné žádost změnit v důsledku neplatnosti původního dokladu o vymahatelnosti v členském státě dožadujícího subjektu nebo původního jednotného dokladu o vymahatelnosti v členském státě dožádaného subjektu.

S ohledem na revidovaný doklad se použijí články 79 a 81.“

36. V čl. 82 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) poskytnout pomoc uvedenou v člancích 76 až 81 prováděcího nařízení, jestliže se původní žádost podle článků 76 až 78 prováděcího nařízení týká pohledávek starších pěti let počítáno ode dne splatnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu do dne podání původní žádosti o pomoc. Pokud však byly pohledávka nebo původní doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu napadeny, počíná pětiletá lhůta běžet okamžikem, kdy se stanoví, že pohledávku nebo doklad o vymahatelnosti již nelze dále napadnout.

V případech, kdy orgány členského státu dožadujícího subjektu povolí odklad platby nebo splátkový režim, se má za to, že pětiletá lhůta počíná běžet okamžikem, kdy uplynula lhůta pro splacení celé pohledávky.

V těchto případech však dožádaný subjekt není povinen poskytnout pomoc ve vztahu k pohledávkám starším deseti let, počínaje dnem, kdy byla pohledávka splatná v členském státě dožadujícího subjektu.“

37. Článek 84 se nahrazuje tímto:

„Článek 84

Předběžná opatření

1. Dožádaný subjekt, pokud to umožňuje vnitrostátní právo a v souladu s vnitrostátní správní praxí, přijme na odůvodněnou žádost dožadujícího subjektu předběžná opatření potřebná k vymáhání pohledávky, pokud je pohledávka nebo doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu v době podání žádosti napaden nebo pokud se na pohledávku dosud nevztahuje doklad o vymahatelnosti v členském státě dožadujícího subjektu, jsou-li předběžná opatření

v podobné situaci rovněž možná podle vnitrostátních právních a správních předpisů členského státu dožadujícího subjektu.

K žádosti o přijetí předběžných opatření v členském státě dožádaného subjektu se případně připojí dokument vypracovaný za účelem přijetí předběžných opatření v členském státě dožadujícího subjektu a vztahující se k pohledávce, která je předmětem žádosti o vzájemnou pomoc. Tento dokument nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v členském státě dožádaného subjektu.

2. K žádosti o předběžná opatření mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k pohledávce, které byly vydány v členském státě dožadujícího subjektu.

3. Pro účely prvního pododstavce se použijí obdobně ustanovení a postupy uvedené v člancích 78, 79, 81 a 82 prováděcího nařízení.“

38. V článku 85 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pokud kromě výše pohledávky nelze od dlužníka vymoci náklady související s vymáháním, tyto se buď odečtou od jakékoli částky, která by mohla být získána, nebo, není-li to možné, nahradí je dožadující subjekt. Dožadující a dožádaný subjekt se mohou v konkrétním případě dohodnout na zvláštních pravidlech náhrady nebo na zřeknutí se náhrady těchto nákladů.“

39. Za článek 85 se vkládá nový článek 85a, který zní:

„Článek 85a

Přítomnost v prostorách správních úřadů a účast na správních šetřeních

1. Na základě dohody mezi dožadujícím a dožádaným subjektem a v souladu s postupy stanovenými dožádaným subjektem mohou úředníci zmocnění dožadujícím subjektem za účelem podpory vzájemné pomoci podle tohoto oddílu:

a) být přítomni v prostorách, kde správní orgány členského státu dožádaného subjektu plní své úkoly;

b) být přítomni při správních šetřeních prováděných na území členského státu dožádaného subjektu;

c) pomáhat příslušným úředníkům členského státu dožádaného subjektu během soudního řízení v tomto členském státě.

2. Umožňuje-li to právo platné v členském státě dožádaného subjektu, může dohoda uvedená v odst. 1 písm. b) stanovit, že úředníci členského státu dožadujícího subjektu mohou jednotlivým osobám pokládat otázky a nahlížet do záznamů.

3. Úředníci zmocnění dožadujícím subjektem, kteří využívají možností uvedených v odstavcích 1 a 2, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost“.

40. Článek 87 se mění takto:

a) V odstavci 4 se odkaz na „článek 34“ zrušuje a nahrazuje se slovy „v čl. 1 písm. vb)“;

b) Na konci odstavce 6 se doplňuje nová věta, která zní:

„Jestliže však instituce, která byla požádána o provedení kontroly, využívá podle právních předpisů, jež uplatňuje, zjištění rovněž pro přiznání dávek dotčené osobě, nemůže taková instituce žádat o náhradu výdajů uvedených v předchozí větě.“

41. V článku 89 se zrušuje odstavec 3.

42. Článek 92 se zrušuje.

43. V článku 93 se výraz „článek 87“ nahrazuje slovy „články 87 až 87b“.

44. Vkládá se článek 94a, který zní:

„Článek 94a

Přechodné ustanovení týkající se dávek v nezaměstnanosti

Do vstupu nařízení (EU) XXX v platnost se články 56 a 70 prováděcího nařízení ve znění platném před [datum vstupu v platnost nařízení (EU) XXXX] nadále použijí na dávky v nezaměstnanosti přiznané osobám, které se staly nezaměstnanými před tímto datem.“

45. Článek 96 se mění takto:

a) Druhá věta odstavce 1 se mění takto:

„Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, s výjimkou článku 107, však zůstává v platnosti a nadále má právní účinky pro účely:“

b) Za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pro účely právních předpisů uvedených v odstavci 1 se pravidla pro přepočítání měn řídí článkem 90 tohoto nařízení.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*